

CARTEA a V-a Despre obligații de la 1174 la 1407 C.Civ.

Nr. crt.	Text proiect Cod Civil		Amendament (Autor)	Motivare
1.	Cartea a V-a Despre obligații			
2.	Titlul I Dispoziții generale			
3.	Conținutul obligației	<p>Art.1174 - În temeiul unei obligații, debitorul este ținut să dea, să facă sau nu facă ceva, iar creditorul are dreptul să ceară prestația datorată.</p>	<p>Art.1174 - În temeiul unei obligații, debitorul este ținut să dea, să facă sau să nu facă ceva, iar creditorul are dreptul să ceară prestația datorată.</p> <p style="text-align: center;"><i>Autor: Comisia</i></p> <p>(2) Obligația este o legătură de drept în virtutea căreia debitorul este juridic ținut față de creditor să-i procure o prestație ori să se abțină de la o facultate, prestațiune sau abstențiune, pentru care debitorul este răspunzător cu valoarea elementelor formând activul său patrimonial.</p> <p style="text-align: center;"><i>Autor: Consiliul Legislativ (propune definirea</i></p>	<p style="text-align: center;">- pentru o corectă redactare</p> <p>- recomandăm completarea textului cu un nou alineat în care să fie definită noțiunea de „obligație”, deoarece în prezent este evocat doar conținutul</p>

			noțiunii de “obligație”	raportului de obligație, ceea ce face ca norma să fie insuficient determinată.
4.	Izvoarele obligațiilor	Art.1175 – Obligațiile izvorăsc din contract, act unilateral, gestiunea de afaceri, îmbogățirea fără justă cauză, plata nedatorată, fapta ilicită, precum și din orice alt act sau fapt de care legea leagă nașterea unei obligații.		
5.	Titlul II Izvoarele obligațiilor			
6.	Capitolul I Contractul			
7.	Secțiunea 1 Dispoziții generale			
8.	Noțiune	Art.1176 – Contractul este acordul de voințe între două sau mai multe părți cu intenția de a constitui, modifica sau stinge un raport juridic.	Art.1 176. - Contractul este acordul de voințe între două sau mai multe persoane cu intenția de a constitui, modifica sau stinge între ele drepturi și obligații. Autor: Consiliul Legislativ	- persoanele devin părți doar după încheierea contractului, iar raportul juridic este izvor al unor drepturi și

				obligații.
9.	Regulile aplicabile contractelor	<p>Art.1177 – (1) Toate contractele se supun regulilor generale din prezentul capitol.</p> <p>(2) Regulile particulare privitoare la anumite contracte sunt prevăzute în prezentul cod sau în legi speciale.</p>		
10.	Regulile aplicabile contractelor nenumite	<p>Art.1178 – Contractelor nereglementate de lege li se aplică prevederile prezentului capitol, iar dacă acestea nu sunt îndestulătoare, regulile speciale privitoare la contractul cu care se aseamănă cel mai mult.</p>	<p>Art.1178 – Contractelor nereglementate de lege li se aplică prevederile prezentului capitol.</p> <p><i>Autor: UNJR</i></p>	<p>Ultima parte este foarte riscanta, fiind extrem de subiectiva aprecierea caracterului asemanator al unui contract nenumit cu unul reglementat de lege. Prima parte a art. este suficienta, fiind de altfel expresia unui principu general potrivit caruia unde nu exista norme speciale, se aplica normele generale. Simplu si eficient.</p>
11.	Libertatea de a contracta	<p>Art.1179 – Părțile sunt libere să încheie orice contracte și să determine conținutul acestora, în limitele impuse de lege, de ordinea publică și de bunele moravuri.</p>		

12.	Buna-credință	<p>Art.1180 – (1) Părțile trebuie să acționeze cu bună-credință, atât la negocierea și încheierea contractului, cât și pe tot timpul executării sale.</p> <p>(2) Ele nu pot înlătura sau limita această obligație.</p>	<p>Art.1180 – Părțile trebuie să acționeze cu bună-credință, atât la negocierea și încheierea contractului, cât și pe tot timpul executării sale. Ele nu pot înlătura sau limita această obligație.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ (propune comasarea celor două alineate)</i></p>	<p>- pentru cursivitatea exprimării, având în vedere că normele propuse derivă, în mod organic, una din alta, constituind aceeași ipoteză juridică, este necesară comasarea celor două alineate.</p>
13.	<p>Secțiunea a 2-a Diferite categorii de contracte</p>			
14.	Contractul sinalagmatic și contractul unilateral	<p>Art.1181 – (1) Contractul este sinalagmatic atunci când obligațiile născute din acesta sunt reciproce și interdependente.</p> <p>(2) În caz contrar, contractul este unilateral chiar dacă executarea lui presupune obligații în sarcina ambelor părți.</p>	<p>Art.1181 – Contractul este sinalagmatic atunci când obligațiile născute din acesta sunt reciproce și interdependente. În caz contrar, contractul este unilateral chiar dacă executarea lui presupune obligații în sarcina ambelor părți.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ(propune comasarea celor două alineate)</i></p> <p>Art.1181- de discutat cu CSM</p>	<p>- pentru cursivitatea exprimării, având în vedere că normele propuse derivă, în mod organic, una din alta, constituind aceeași ipoteză juridică, este necesară comasarea celor două alineate.</p>
15.	Contractul cu titlu oneros și	<p>Art.1182 – (1) Contractul prin care fiecare parte dorește să își procure un avantaj în</p>	<p>Art.1182 – (1) Contractul prin care fiecare parte dorește să își procure un avantaj în</p>	<p>- pentru a se realiza acordul gramatical între</p>

	<p>contractul cu titlu gratuit</p>	<p>schimbul obligațiilor asumate sunt cu titlu oneros.</p> <p>(2) Contractul cu titlu gratuit este acela prin care una dintre părți urmărește să procure celeilalte părți un beneficiu, fără a obține în schimb vreun avantaj.</p>	<p>schimbul obligațiilor asumate este cu titlu oneros.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p> <p>(2) Contractul prin care una dintre părți urmărește să procure celeilalte părți un beneficiu, fără a obține în schimb vreun avantaj este cu titlu gratuit.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	<p>subiect și predicat</p> <p>- pentru unitate terminologică cu alin.(1), recomandăm schimbarea topicii</p>
<p>16.</p>	<p>Contractul comutativ și contractul aleatoriu</p>	<p>Art.1183 – (1) Este comutativ contractul în care, la momentul încheierii sale, existența drepturilor și obligațiilor părților este certă, iar întinderea acestora este determinată sau determinabilă.</p> <p>(2) Este aleatoriu contractul care, prin natura lui sau prin voința părților, oferă fiecărei părți atât șansa unui câștig, cât și riscul unei pierderi, ce depind de un eveniment viitor și incert.</p>	<p>(2) Este aleatoriu contractul care, prin natura lui sau prin voința părților, oferă fiecărei părți șansa unui câștig și o expune totodată riscului unei pierderi, ce depind de un eveniment viitor și incert.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ și MJLC.</i></p> <p>Sau:</p> <p>(2) Este aleatoriu contractul în care, cel puțin pentru una din părți, existența și/sau întinderea obligațiilor sale sunt incerte.</p>	<p>- un contract nu oferă părților riscuri, ci le expune la riscuri. Ca urmare, pentru claritatea exprimării, trebuie reformulată norma.</p> <p>- definiția clasică</p>

			Autor: Consiliul Legislativ	
17.			Art. 1883¹ de primit de la CSM și MJLC.	
18.	Contractul de adeziune	Art.1184 – Contractul este de adeziune atunci când clauzele sale esențiale sunt impuse ori sunt redactate de una din părți, pentru aceasta sau ca urmare a instrucțiunilor sale, astfel încât aceste clauze nu au putut fi negociate în mod liber de părți.	Art.1184. - Contractul este de adeziune atunci când clauzele sale esențiale sunt impuse ori sunt redactate de una din părți, pentru aceasta sau ca urmare a instrucțiunilor sale, astfel încât aceste clauze nu au putut fi negociate în mod liber de părți, cealaltă parte neavând decât să le accepte ca atare. Autor: Consiliul Legislativ și MJLC.	- pentru claritatea exprimării
19.	Contractul-cadru	Art.1185 – (1) Contractul-cadru este acordul prin care părțile convin să negocieze, să încheie sau să mențină raporturi contractuale ale căror elemente esențiale sunt determinate de acesta. (2) Modalitatea de executare a contractului-cadru, în special termenul și volumul prestațiilor, precum și, dacă este cazul, prețul acestora sunt precizate prin convenții ulterioare.		
20.	Contractul încheiat cu consumatorii	Art.1186 – Contractul încheiat cu consumatorii este supus legilor speciale și, în completare, dispozițiilor prezentului cod.	(2) Consumator înseamnă orice persoana	Nu este definita notiunea de consumator. Propun introducerea unui nou alin. cu aceasta definiție, pentru a evita problemele de

fizică ce acționează, în legătură cu practicile comerciale reglementate de prezenta directiva, în scopuri care nu se încadrează în activitatea sa comerciala, industrială, artizanala sau liberală.

Autor: UNJR

CSM va aduce completări

interpretare neunitara a notiunii.

Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European si a Consiliului privind practicile comerciale neloiale ale intreprinderilor de pe piata interna fata de consumatori si de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE si 2002/65/CE ale Parlamentului European si ale Consiliului si a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European si al Consiliului Articolul 2 Definitii In sensul prezentei directive:(a) "consumator" inseamna orice persoana fizica ce actioneaza, in legatura cu practicile comerciale reglementate de prezenta directiva, in scopuri care nu se incadreaza in activitatea sa

				comerciala, industrială, artizanală sau liberală;
21.	<p align="center">Secțiunea a 3-a Încheierea contractului</p>		<p>Secțiunea a 3-a Formarea contractului</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	<p>pentru rigoarea exprimării, recomandăm redenumirea. <i>De plano</i>, formarea unui contract include etapa precontractuală (<i>in contrahendo</i>), încheierea, forma și proba.</p>
22.	<p align="center">§1. Dispoziții preliminare</p>			
23.	Libertatea formei	<p>Art.1187 – Dacă prin lege nu se prevede altfel, nicio formalitate nu este cerută pentru încheierea valabilă a contractului.</p>	<p>Art.1187. - Contractul se încheie prin simplul acord de voință al părților, capabile de a contracta, dacă legea nu impune o anumită formalitate pentru încheierea sa valabilă.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	- reformularea normei
24.	Condițiile esențiale pentru validitatea contractului	<p>Art.1188 – (1) Condițiile esențiale pentru validitatea unui contract sunt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. capacitatea de a contracta; 2. consimțământul valabil al părților; 3. un obiect determinat, posibil și licit; 4. o cauză valabilă a obligațiilor. <p>(2) În măsura în care legea prevede o anumită formă a contractului, aceasta trebuie</p>	<p>(2) În măsura în care legea prevede pentru validitatea contractului o anumită formă,</p>	Textul nu prevede situația în care

		respectată, sub sancțiunea prevăzută de dispozițiile legale aplicabile.	aceasta trebuie respectată sub sancțiunea nulității absolute, dacă dispozițiile legale speciale nu prevăd o alta sancțiune. <i>Autor: UNJR</i>	legea speciala nu prevede ea insasi o sanctiune pentru nerespectarea formei.
25.	§2. Capacitatea părților			
26.	Capacitate a părților	Art.1189 – Poate contracta orice persoană care nu este declarată incapabilă de lege și nici oprită să încheie anumite contracte.		
27.	Reguli aplicabile	Art.1190 – Regulile privitoare la capacitatea de a contracta sunt reglementate în principal în Cartea I.		
28.	§3. Consimțământul		§3. Încheierea contractului <i>Autor: Consiliul Legislativ</i>	- pentru ca titlul să exprime sintetic obiectul respectivei subdiviziuni
29.	I. Formarea contractului			Aici s-au încheiat dezbaterile: 15 aprilie 2009, ora 17.53
30.	Încheierea contractului	Art.1191 – (1) Contractul se încheie prin acceptarea unei oferte de a contracta. (2) Este suficient ca părțile să se pună de acord asupra elementelor esențiale ale contractului, chiar dacă lasă unele elemente	Art.1191 – (1) Contractul se încheie prin acceptarea fără rezerve a unei oferte de a contracta. <i>Autor: CSM.</i>	

		<p>secundare spre a fi convenite ulterior ori încredințează determinarea acestora unei alte persoane.</p> <p>(3) În condițiile prevăzute la alin.(2), dacă părțile nu ajung la un acord asupra elementelor secundare ori persoana căreia i-a fost încredințată determinarea lor nu ia o decizie, instanța va dispune, la cererea oricăreia dintre părți, completarea contractului, ținând seama, după împrejurări, de natura acestuia și de intenția părților.</p>		
31.	Elemente de care depinde încheierea contractului	<p>Art.1192 - Atunci când, în timpul negocierilor, o parte insistă să se ajungă la un acord asupra unui anumit element sau asupra unei anumite forme, contractul nu se încheie până nu se ajunge la un acord cu privire la acestea.</p>		
32.	Momentul și locul încheierii contractului	<p>Art.1193 – (1) Contractul se încheie în momentul și în locul în care acceptarea ajunge la ofertant, chiar dacă acesta nu ia cunoștință de ea din motive care nu îi sunt imputabile.</p> <p>(2) De asemenea, contractul se consideră încheiat în momentul în care destinatarul ofertei săvârșește un act sau un fapt concludent, fără a-l înștiința pe ofertant,</p>		

		dacă, în temeiul ofertei, al practicilor stabilite între părți, al uzanțelor sau potrivit naturii afacerii, acceptarea se poate face în acest mod.		
33.	Forma ofertei și a acceptării	Art.1194 – Oferta și acceptarea trebuie emise în forma cerută de lege pentru încheierea valabilă a contractului.		
34.	Oferta de a contracta	<p>Art.1195 – (1) O propunere constituie ofertă de a contracta dacă este suficient de precisă și exprimă intenția ofertantului de a se obliga în cazul acceptării ei de către destinatar.</p> <p>(2) Oferta poate proveni de la persoana care are inițiativa încheierii contractului, care îi determină conținutul sau, după împrejurări, care propune ultimul element esențial al contractului.</p>	<p>(1) Oferta trebuie să cuprindă elementele esențiale ale contractului și să exprime intenția ofertantului de a se obliga în cazul acceptării.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p> <p>(1) O propunere constituie ofertă de a contracta dacă aceasta conține suficiente elemente pentru formarea contractului și exprimă intenția ofertantului de a se obliga în cazul acceptării ei de către destinatar.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	<p>- La art.1195 alin.(1), apreciem că norma este lipsită de precizie, deoarece utilizează o expresie insuficient determinată: „dacă este suficient de precisă”. Apreciam că oferta ar trebui să conțină cel puțin elementele esențiale ale contractului, pentru a nu fi afectat consimțământul celui care acceptă oferta.</p>
35.	Propunerea adresată unor persoane nedeterminate	<p>Art.1196 – (1) Propunerea adresată unor persoane nedeterminate, chiar dacă este precisă, nu valorează ofertă ci, după împrejurări, solicitare de ofertă sau intenție de negociere.</p> <p>(2) Cu toate acestea, propunerea valorează ofertă dacă aceasta rezultă astfel</p>	<p>(2) Cu toate acestea, propunerea valorează ofertă dacă aceasta rezultă astfel din lege, din</p>	

		din lege, din uzanțe ori, în mod neîndoielnic, din împrejurări. În aceste cazuri, revocarea ofertei adresate unor persoane nedeterminate produce efecte numai dacă este făcută în aceeași formă cu oferta însăși sau într-o modalitate care permite să fie cunoscută în aceeași măsură cu aceasta.	uzanțe ori, în mod neîndoielnic, din împrejurări. În aceste cazuri, revocarea ofertei adresate unor persoane nedeterminate produce efecte numai dacă este făcută în aceeași formă cu oferta însăși sau într-o modalitate care permite să fie cunoscută în aceeași măsură ca și aceasta. <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i> <i>Se va formula un text cu consultarea CNVM</i>	
36.	Solicitarea de oferte	Art.1197 - Solicitarea de a formula oferta, adresată uneia sau mai multor persoane determinate, nu constituie, prin ea însăși, ofertă de a contracta.		
37.	Oferta irevocabilă	Art.1198 - (1) Oferta este irevocabilă de îndată ce autorul ei se obligă să o mențină un anumit termen. Oferta este, de asemenea, irevocabilă atunci când poate fi considerată astfel în temeiul acordului părților, al practicilor stabilite între acestea, al negocierilor, al conținutului ofertei ori al uzanțelor. (2) Declarația de revocare a unei oferte irevocabile nu produce niciun efect.		
38.	Termenul de acceptare	Art.1199 Termenul de acceptare curge din momentul expedierii ofertei. Data indicată pe ofertă se consideră a fi data expedierii, dacă	Art.1199 Termenul de acceptare curge din momentul în care oferta ajunge la destinatar.	

		din împrejurări nu rezultă altfel.	Autor: senator Adrian Țuțuianu și deputat Bogdan Ciucă, MJLC.	
39.	Oferta revocabilă	<p>Art.1200 – (1) Oferta fără termen de acceptare, adresată unei persoane care nu este prezentă, trebuie menținută un termen rezonabil, după împrejurări, pentru ca destinatarul să o primească, să o analizeze și să expedieze acceptarea.</p> <p>(2) Până la încheierea contractului, această ofertă poate fi revocată oricând, însă revocarea nu împiedică încheierea contractului decât dacă ajunge la destinatar înainte ca acesta să fi expediat acceptarea sau, în cazurile prevăzute de art.1193 alin.(2), înaintea săvârșirii actului sau faptului care determină încheierea contractului.</p> <p>(3) Ofertantul răspunde pentru prejudiciul cauzat prin revocarea ofertei înaintea expirării termenului prevăzut la alin.(1).</p>	<p>Să fie definită sintagma „termen rezonabil”</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	
40.	Oferta fără termen adresată unei persoane prezente	<p>Art.1201 – (1) Oferta fără termen de acceptare, adresată unei persoane prezente rămâne fără efecte dacă nu este acceptată de îndată.</p> <p>(2) Dispozițiile alin.(1) se aplică și în cazul ofertei transmise prin telefon sau prin</p>		

		alte asemenea mijloace de comunicare la distanță.		
41.	Caducitate a ofertei	<p>Art.1202 – (1) Oferta devine caducă dacă:</p> <p>a) acceptarea nu ajunge la ofertant în termenul stabilit sau, în lipsă, în termenul prevăzut de art.1200 alin. (1);</p> <p>b) destinatarul refuză.</p> <p>(2) Decesul sau incapacitatea ofertantului atrage caducitatea ofertei irevocabile numai atunci când natura afacerii sau împrejurările o impun.</p>	<p>b) destinatarul o refuză.</p> <p>MJLC</p>	
42.	Acceptarea ofertei	<p>Art.1203 – (1) Orice act sau fapt al destinatarului constituie acceptare dacă indică în mod neîndoielnic acordul său cu privire la ofertă, astfel cum aceasta a fost formulată, și ajunge la timp la cunoștința autorului ofertei. Dispozițiile art.1193 alin.(2) rămân aplicabile.</p> <p>(2) Tăcerea nu valorează acceptare decât atunci când aceasta rezultă din lege, din acordul părților, din practicile stabilite între acestea, din uzanțe sau din alte împrejurări.</p>	<p>Art.1203 – (1) Orice act sau fapt al destinatarului constituie acceptare dacă indică în mod neîndoielnic acordul său cu privire la ofertă, astfel cum aceasta a fost formulată, și ajunge în termen la autorul ofertei. Dispozițiile art.1193 rămân aplicabile.</p> <p><i>Autor: MJLC, CL.</i></p> <p>(2) Tăcerea sau inacțiunea destinatarului nu valorează acceptare decât atunci când aceasta rezultă din lege, din acordul părților, din practicile stabilite între acestea, din uzanțe sau din alte împrejurări.</p>	- pentru precizia normei

			<i>Autor: Consiliul Legislativ</i>	
43.	Cazuri asimilate cu lipsa acceptării	<p>Art.1204 – (1) Răspunsul destinatarului nu constituie acceptare atunci când:</p> <p>a) cuprinde modificări sau completări care nu corespund ofertei primite;</p> <p>b) nu respectă forma cerută anume de ofertant;</p> <p>c) ajunge la ofertant după ce oferta a devenit caducă.</p> <p>(2) Acest răspuns poate fi considerat, după împrejurări, ca o nouă ofertă.</p>	<p>Acceptarea defectuoasă</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	<p>- reformularea denumirii marginale pentru claritatea exprimării</p> <p>- pentru claritatea exprimării</p>
44.	Acceptarea tardivă	<p>Art.1205 –Acceptarea tardivă produce efecte numai dacă autorul ofertei îl înștiințează de îndată pe acceptant despre încheierea contractului.</p>		
45.	Retragerea ofertei sau a acceptării	<p>Art.1206 – Oferta sau acceptarea poate fi retrasă dacă retragerea ajunge la cealaltă persoană anterior ori concomitent cu oferta sau, după caz, cu acceptarea.</p>		
46.	Comunicarea ofertei, acceptării	<p>Art.1207 – Oferta, acceptarea, precum și revocarea acestora produc efecte numai din momentul în care ajung la destinatar, chiar</p>		

	și revocării	dacă acesta nu ia cunoștință de ele din motive care nu îi sunt imputabile.		
47.	Reaua-credință în negocieri	<p>Art.1208 - (1) Oricine este liber să negocieze și nu va fi ținut să răspundă dacă nu se ajunge la un acord.</p> <p>(2) Cu toate acestea, cel care, cu reaua-credință, negociază sau întrerupe negocierile este obligat să repare prejudiciul cauzat celeilalte părți. Pentru stabilirea acestui prejudiciu se va ține seama de cheltuielile angajate în vederea negocierilor, de renunțarea de către cealaltă parte la alte oferte și de orice alte asemenea împrejurări.</p>		
48.	Obligația de confidențialitate	<p>Art.1209 - Cel care, în cursul negocierilor, primește cu titlu confidențial o informație de la cealaltă parte, este obligat să nu o divulge și să nu o folosească pentru scopuri străine de încheierea contractului, sub sancțiunea reparării tuturor prejudiciilor cauzate, precum și a plății unei compensații, care va fi determinată ținând seama de beneficiile obținute ca urmare a încălcării obligației de confidențialitate.</p>	<p>La art.1209, se recomandă ca regula în cursul negocierilor să fie că informațiile nu sunt confidențiale, iar dacă se dorește ca anumite informații să fie declarate confidențiale, această declarație trebuie făcută în mod expres.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	
49.	Clauze externe	<p>Art.1210 – Dacă prin lege nu se prevede altfel, părțile sunt ținute de clauzele externe la</p>	<p>Art.1210 – Dacă prin lege nu se prevede altfel, părțile sunt ținute de clauzele extrinseci</p>	

		care contractul face trimitere.	la care contractul face trimitere. CL	
50.	Clauze standard	<p>Art.1211 - (1) Sub rezerva prevederilor art.1212-1215, dispozițiile prezentei secțiuni se aplică în mod corespunzător și atunci când la încheierea contractului sunt utilizate clauze standard.</p> <p>(2) Sunt clauze standard stipulațiile stabilite în prealabil de una dintre părți pentru a fi utilizate în mod general și repetat și care sunt incluse în contract fără să fi fost negociate cu cealaltă parte.</p>	<p>(2) Sunt clauze standard stipulațiile stabilite în prealabil de una dintre părți pentru a fi utilizate în mod general și repetat și care sunt incluse în contract în urma negocierii între părți.</p> <p><i>Autor: deputat Bogdan Ciucă.</i></p>	
51.	Clauze ne uzuale	<p>Art.1212 – (1) O clauză standard cu privire la care cealaltă parte nu se putea aștepta în mod rezonabil să fie inclusă în contract nu poate fi invocată, cu excepția cazului în care o astfel de clauză a fost acceptată în mod expres.</p> <p>(2) Clauzele standard care prevăd în folosul celui care le propune limitarea răspunderii, dreptul de a denunța unilateral contractul, de a suspenda executarea obligațiilor sau care prevăd în detrimentul celeilalte părți decăderea din drepturi ori din termene, limitarea dreptului de a opune excepții, restrângerea libertății de a contracta cu alte persoane, reînnoirea tacită a contractului, legea aplicabilă, clauze</p>	<p>Art.1212 – (1) și (2)– Se elimină.</p> <p><i>Autor: deputat Bogdan Ciucă, MJLC.</i></p> <p>.</p>	

		compromisorii sau prin care se derogă de la normele privitoare la competența instanțelor judecătorești nu produc efecte decât dacă sunt acceptate, în mod expres, în scris, de cealaltă parte.		
52.	Clauze ilizibile sau neinteligibile	Art.1213 – O clauză standard nu poate fi invocată dacă cealaltă parte, în mod rezonabil, nu o poate citi sau înțelege, afară de cazul în care partea care a propus clauza dovedește că, înaintea încheierii contractului, i-a explicat celeilalte părți atât natura, cât și efectele acestei clauze.	Art.1213 – Se elimină. <i>Autor: MJLC, deputat Daniel Buda.</i>	
53.	Anularea clauzelor standard	Art.1214 – (1) Partea care a acceptat încheierea contractului prin integrarea unor clauze standard poate cere anularea unei clauze standard care, contrar bunei-credințe, creează în detrimentul său un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților. Pentru a determina existența acestui dezechilibru se vor avea în vedere natura prestațiilor, ansamblul clauzelor contractului și împrejurările în care acesta a fost încheiat. (2) Dispozițiile prezentului articol nu sunt aplicabile clauzelor care definesc obiectul principal al contractului și nici echilibrului valoric al prestațiilor.	Art.1214 – Se elimină. <i>Autor: MJLC, deputat Daniel Buda.</i>	

54.	Prioritatea clauzelor negociate	<u>Art.1215</u> – Clauzele negociate au prioritate față de clauzele standard.	<u>Art.1215</u> – Se elimină. Autor: MJLC, deputat Daniel Buda.	
55.	II. Valabilitatea consimțământului			
56.	Condiții	<u>Art.1216</u> – Consimțământul părților trebuie să fie serios, liber și exprimat în cunoștință de cauză.		
57.	Lipsa discernământului	<u>Art.1217</u> – (1) Este anulabil contractul încheiat de o persoană care, la momentul încheierii acestuia, se afla, fie și numai vremelnic, într-o stare care o pune în neputință de a-și da seama de urmările faptei sale. (2) Contractul încheiat de o persoană pusă ulterior sub interdicție poate fi anulat dacă, la momentul când actul a fost făcut, cauzele punerii sub interdicție existau și erau îndeobște cunoscute.		
58.	III. Viciile consimțământului			
59.	Cazuri	<u>Art.1218</u> – (1) Consimțământul este viciat când este dat din eroare, surprins prin dol sau smuls prin violență.		

		(2) De asemenea, consimțământul poate fi viciat în caz de leziune.	(2) De asemenea, consimțământul este viciat în caz de leziune. <i>Autor: senator Adrian Țuțuianu.</i>	
60. Eroarea	Art.1219 – (1) Partea care, la momentul încheierii contractului, se afla într-o eroare esențială poate cere anularea acestuia, dacă cealaltă parte știa sau, după caz, trebuia să știe că faptul asupra căruia a purtat eroarea era esențial pentru încheierea contractului. (2) Eroarea este esențială: 1. când poartă asupra naturii sau obiectului contractului; 2. când poartă asupra identității obiectului prestației sau asupra unei calități a acestuia ori asupra unei alte împrejurări considerate esențiale de către părți în absența căreia contractul nu s-ar fi încheiat; 3. când poartă asupra identității persoanei sau asupra unei calități a acesteia în absența căreia contractul nu s-ar fi încheiat. (3) Eroarea de drept este esențială atunci când privește o normă juridică determinantă, potrivit voinței părților, pentru încheierea contractului.		(3) Eroarea de drept este esențială atunci când privește o normă juridică determinantă, potrivit voinței părților, pentru încheierea contractului. Eroarea de drept nu poate fi invocată în cazul normelor legale accesibile	Reglementarea erorii de drept ca viciu de consimțământ în aceasta formă este mult prea largă. Principul potrivit căruia nimeni nu poate invoca necunoașterea legii instituie o prezumție ce depășește sfera diligenței rezonabile. Singura situație în care o astfel de eroare ar fi scuizabilă ar fi aceea în care legea nu îndeplinește condiția de a fi accesibilă și previzibilă. Românii făceau distincție între

		<p>(4) Eroarea care privește doar simplele motive ale contractului nu este esențială.</p>	<p>și previzibile.</p> <p><i>Autor: UNJR</i></p> <p>(4) Eroarea care privește simplele motive ale contractului nu este esențială, mai puțin când prin voința părților asemenea motive au fost considerate hotărâtoare.</p> <p><i>Autor: senator Adrian Țuțuianu.</i></p>	<p>eroarea de drept (<i>error in iure</i> sau <i>ignorantia iuris</i>) și eroarea de fapt (<i>error facti</i> sau <i>ignorantia facti</i>): "<i>Ignorantia vel facti, vel iuris est</i>"</p> <p>În cartea intitulată <i>De iuris et facti ignorantia</i>, jurisconsultul Paulus spunea că numai eroarea de fapt este scuzabilă: "<i>regula est, iuris quidem ignorantiam quique nocere, facti vero ignorantiam non nocere</i>".</p>
61.	Eroarea nescuzabilă	<p>Art.1220 – Eroarea care, după împrejurări, putea fi cunoscută cu diligențe rezonabile nu atrage anularea contractului.</p>	<p>Art.1220 – (1) Contractul nu poate fi anulat dacă faptul asupra căruia a purtat eroarea putea fi, după împrejurări, cunoscut cu diligențe rezonabile.</p> <p>Autor: MJLC, CL, senator Adrian Țuțuianu.</p> <p>(2) Eroarea de drept nu poate fi invocată în cazul normelor legale accesibile și previzibile.</p> <p><i>Autor: UNJR</i></p>	
62.	Eroarea	<p>Art.1221 - Nu atrage anularea contractului</p>		

	asumată	eroarea care poartă asupra unui element cu privire la care riscul de eroare a fost asumat de cel care o invocă sau, după împrejurări, trebuia să fie asumat de acesta.		
63.	Eroarea de calcul	<u>Art.1222</u> - Simpla eroare de calcul nu atrage anularea contractului. Ea trebuie corectată la cererea oricăreia dintre părți.	<u>Art.1222</u> - Simpla eroare de calcul nu atrage anularea contractului afară de cazul în care este afectat prețul acestuia . Ea trebuie corectată la cererea oricăreia dintre părți. <i>Autor: senator Iulian Urban.</i>	
64.	Eroarea de comunicare sau de transmitere	<u>Art.1223</u> - Dispozițiile privitoare la eroare se aplică în mod corespunzător și atunci când eroarea poartă asupra declarației de voință ori când declarația a fost transmisă inexact prin intermediul unei alte persoane sau prin mijloace de comunicare la distanță.		
65.	Invocarea erorii cu bună-credință	<u>Art.1224</u> - (1) Partea care este victima unei erori nu se poate prevala de aceasta contrar exigențelor bunei-credințe. (2) Ea rămâne, în orice caz, legată de contractul pe care a înțeles să îl încheie, dacă cealaltă parte se declară dispusă să îl execute.	<u>Art.1224 se elimină</u> <i>Autor: UNJR</i> <u>Adaptarea contractului</u> (2) Partea care este victima erorii esențiale rămâne legată de contractul astfel încheiat dacă cealaltă parte este de acord cu executarea urmând ca prevederile	Eroarea în care se afla o parte la încheierea contractului este un element subiectiv, ce determină vicierea consimțământului sau, independent de voința sa. Invocarea acestei împrejurări este asadar independentă de exigențele bunei

			contractuale să fie adaptate. <i>Autor: senator Adrian Țuțuianu.</i>	credinte.
66.			Text nou Subsidiaritatea anulării Anularea contractului pentru eroare esențială nu poate fi cerută dacă potrivit circumstanțelor este admisibilă sancțiunea pentru neexecutarea obligațiilor contractuale. <i>Autor: senator Adrian Țuțuianu.</i>	
67.	Dolul	Art.1225 – (1) Consimțământul este viciat prin dol atunci când partea s-a aflat într-o eroare provocată de manoperele frauduloase ale celeilalte părți ori când aceasta din urmă a omis, în mod fraudulos, să-l informeze pe contractant asupra unor împrejurări pe care se cuvenea să i le dezvăluie. (2) Partea al cărei consimțământ a fost viciat prin dol poate cere anularea contractului, chiar dacă eroarea în care s-a aflat nu a fost esențială. (3) Contractul este anulabil și atunci când dolul emană de la reprezentantul, prepusul ori gerantul afacerilor celeilalte	Art.1225 se elimină <i>Autor: UNJR</i>	Art.1225 alin. 2 se contrazice cu art. 1226, ce reglementează dolul incident. - alin. 4. Dolul nu se presupune. El trebuie dovedit de partea care îl invoca.

		<p>părți.</p> <p>(4) Dolul nu se presupune. El trebuie să rezulte neîndoielnic din fapte grave.</p>	<p>(4) Dolul nu se presupune.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban și deputat Bogdan Ciucă.</i></p>	
68.	Dolul incident	<p>Art.1226 - Contractul este valabil dacă motivele asupra cărora a purtat dolul nu au fost esențiale pentru încheierea contractului, chiar dacă partea, în lipsa dolului, s-ar fi obligat în alte condiții decât cele în care s-a încheiat contractul. În acest caz, contractantul de rea-credință va răspunde însă pentru daunele ce ar rezulta.</p>	<p>Art.1226 – Se elimină.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban și deputat Bogdan Ciucă.</i></p>	
69.	Dolul comis de un terț	<p>Art.1227- (1) Partea care este victima dolului unui terț nu poate cere anularea, decât dacă cealaltă parte a cunoscut sau, după caz, ar fi trebuit să cunoască dolul la încheierea contractului.</p> <p>(2) Independent de anularea contractului, autorul dolului răspunde pentru daunele ce ar rezulta.</p>	<p>(2) Independent de anularea contractului, autorul dolului răspunde pentru prejudiciile ce ar rezulta.</p> <p><i>Autor: senator Adrian Țuțuianu.</i></p>	
70.	Violența	<p>Art.1228 - (1) Poate cere anularea contractului partea care a contractat sub</p>		

		<p>imperiul unei temeri justificate induse, fără drept, de cealaltă parte sau de un terț.</p> <p>(2) Există violență când temerea insuflată este de așa natură încât partea amenințată putea să creadă, după împrejurări, că, în lipsa consimțământului său, viața, persoana, onoarea sau bunurile sale ar fi expuse unui pericol grav și iminent.</p> <p>(3) Violența poate atrage anularea contractului și atunci când este îndreptată împotriva unei persoane apropiate, precum soțul, soția, ascendenții ori descendenții părții al cărei consimțământ a fost viciat.</p> <p>(4) În toate cazurile, existența violenței se apreciază ținând seama de vârsta, starea socială, sănătatea și caracterul celui asupra căruia s-a exercitat violența, precum și de orice altă împrejurare ce a putut influența starea acestuia la momentul încheierii contractului.</p>		
71.	Amenințarea cu exercițiul unui drept	<p>Art.1229 – Constituie violență și temerea insuflată de exercițiul unui drept sau de amenințarea cu exercițiul unui drept făcută cu scopul de a obține avantaje în mod vădit excesive.</p>	<p>Art.1229 – Constituie violență și temerea insuflată prin amenințarea cu exercițiul unui drept făcută cu scopul de a obține avantaje nejustificate.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban și CL MJLC.</i></p>	

72.	Starea de necesitate	Art.1230 – Contractul încheiat de o parte aflată în stare de necesitate nu poate fi anulat decât dacă cealaltă parte a profitat de această împrejurare.		
73.	Temerea reverențiară	Art.1231 - Simpla temere izvorâtă din respect, fără să fi fost violență, nu atrage anularea contractului.	Art.1231 – Se elimină. Autor: senator Iulian Urban.	
74.	Violența săvârșită de un terț	Art.1232 – Violența atrage anularea contractului și atunci când este exercitată de un terț, însă numai dacă partea al cărei consimțământ nu a fost viciat cunoștea sau, după caz, ar fi trebuit să cunoască violența săvârșită de către terț. (2) Independent de anularea contractului, autorul violenței răspunde pentru daunele ce ar rezulta.	(2) Independent de anularea contractului, autorul violenței răspunde pentru prejudiciile ce ar rezulta. Autor: senator A Țuțuianu și MJLC.	

75. Leziunea	<p>Art.1233 – (1) Există leziune atunci când una dintre părți, profitând de starea de nevoie, de lipsa de experiență ori de lipsa de cunoștințe a celeilalte părți, stipulează în favoarea sa ori a unei alte persoane o prestație de o valoare considerabil mai mare, la data încheierii contractului, decât valoarea propriei prestații.</p> <p>(2) Existența leziunii se apreciază și în funcție de natura și scopul contractului.</p> <p>(3) Leziunea poate exista și atunci când minorul își asumă o obligație excesivă prin raportare la starea sa patrimonială, la avantajele pe care le obține din contract ori la ansamblul circumstanțelor.</p>	<p>Observații CSM:</p> <p>Textul permite și creează posibilitatea unor abuzuri ale unor persoane care ar putea invoca lipsa de pregătire ori experiență pentru a solicita anularea unor acte care se dovedesc neconvenabile la un moment dat. Cu atât mai periculos pentru siguranța circuitului civil se dovedește un astfel de mod de reglementare în condițiile concrete ale economiei românești.</p> <p>Ceea ce a caracterizat circuitul civil în România ultimilor ani a fost tocmai nesiguranța sporită,cu directa consecință a practicii neunitare,a desființării unor acte,ceea ce nu este de dorit.</p>	
76. Sancțiune	<p>Art.1234 – (1) Partea al cărei consimțământ a fost viciat prin leziune poate cere, la alegerea sa, anularea contractului sau reducerea obligațiilor sale cu valoarea daunelor-interese la care ar fi îndreptățită.</p> <p>(2) Cu excepția cazului prevăzut de art.1233 alin.(3), acțiunea în anulare este admisibilă numai dacă leziunea depășește jumătate din valoarea pe care o avea, la momentul încheierii contractului, prestația promisă sau executată de partea lezată. Disproporția trebuie să subziste până la data cererii de anulare.</p>		

		(3) În toate cazurile, instanța poate să mențină contractul dacă cealaltă parte oferă, în mod echitabil, o reducere a propriei creanțe sau, după caz, o majorare a propriei obligații.		
77.	Termen de prescripție	<u>Art.1235</u> – Dreptul la acțiunea în anulare sau în reducerea obligațiilor pentru leziune se prescrie în termen de un an de la data încheierii contractului.	<u>Art.1235</u> – Dreptul la acțiunea în anulare sau în reducerea obligațiilor pentru leziune se prescrie în termen de doi ani de la data încheierii contractului. <i>Autor: senator Iulian Urban.</i>	
78.	Inadmisibilitatea leziunii	<u>Art.1236</u> – Nu pot fi atacate pentru leziune contractele aleatorii, tranzacția, precum și alte contracte anume prevăzute de lege.		
79.	§4. Obiectul contractului			
80.	Obiectul contractului	<u>Art.1237</u> – (1) Obiectul contractului îl reprezintă operațiunea juridică, precum vânzarea, locațiunea, împrumutul și altele asemenea, convenită de părți, astfel cum aceasta reiese din ansamblul drepturilor și obligațiilor contractuale. (2) Obiectul contractului trebuie să fie determinat și licit, sub sancțiunea nulității absolute.	<u>Art.1237</u> – (1) Obiectul contractului îl reprezintă operațiunea juridică, precum vânzarea, locațiunea, împrumutul și altele asemenea, convenită de părți, astfel cum aceasta reiese din ansamblul drepturilor și obligațiilor contractuale. <u>CSM propune revenirea la vechea formă a definiției obiectului contractului.</u>	

		(3) Obiectul este ilicit atunci când este prohibit de lege sau contravine ordinii publice ori bunelor moravuri.		
81.	Obiectul obligației	Art.1238 – (1) Obiectul obligației este prestația la care se angajează debitorul. (2) Sub sancțiunea nulității absolute, el trebuie să fie determinat sau cel puțin determinabil și licit.		
82.	Imposibilitatea inițială a obiectului obligației	Art.1239 – Contractul este valabil chiar dacă, la momentul încheierii sale, una dintre părți se află în imposibilitate de a-și executa obligația, afară de cazul în care prin lege se prevede altfel.		
83.	Bunurile viitoare	Art.1240 – În lipsa unei prevederi legale contrare, contractele pot purta și asupra bunurilor viitoare.		
84.	Bunurile care nu sunt în comerț	Art.1241 – Numai bunurile care sunt în comerț pot face obiectul unei prestații contractuale.	Bunurile care nu sunt în circuitul civil <i>Autori: deputat Bogdan Ciucă și senator Iulian Urban.</i>	
			Art.1241 – Numai bunurile care sunt în circuitul civil pot face obiectul unei prestații contractuale. <i>Autori: deputat Bogdan Ciucă și senator Iulian Urban.</i>	

			<p style="text-align: center;"><i>Se va reveni la definiția bunului.</i> <i>CSM și MJLC</i></p>	
85.	Bunurile care aparțin altuia	<p>Art.1242 – Dacă prin lege nu se prevede altfel, bunurile unui terț pot face obiectul unei prestații, debitorul fiind obligat să le procure și să le transmită creditorului sau, după caz, să obțină acordul terțului. În cazul neexecutării obligației, debitorul răspunde pentru prejudiciile cauzate.</p>		
86.	Determinarea calității obiectului	<p>Art.1243 - Atunci când nu poate fi stabilită potrivit contractului, calitatea prestației sau a obiectului acesteia trebuie să fie rezonabilă sau, după împrejurări, cel puțin de calitate medie.</p>	<p>Art.1243 - Atunci când nu poate fi stabilită potrivit contractului, calitatea prestației sau a obiectului acesteia trebuie să fie rezonabilă sau, după împrejurări, cel puțin de nivel mediu.</p> <p style="text-align: center;"><i>Consiliul Legislativ</i></p>	
87.	Determinarea obiectului de către un terț	<p>Art.1244 – (1) Atunci când prețul sau orice alt element al contractului urmează să fie determinat de un terț, acesta trebuie să acționeze în mod corect, diligent și echidistant.</p> <p>(2) Dacă terțul nu poate sau nu dorește să acționeze ori aprecierea sa este în mod manifest nerezonabilă, instanța, la cererea părții interesate, va stabili, după caz, prețul sau elementul nedeterminat de către părți.</p>		

88.	Caz special de determinare a prețului	Art.1245 – Dacă un contract încheiat între profesioniști nu stabilește prețul și nici nu indică o modalitate pentru a-l determina, se presupune că părțile au avut în vedere prețul practicat în mod obișnuit în domeniul respectiv pentru aceleași prestații realizate în condiții comparabile sau, în lipsa unui asemenea preț, un preț rezonabil.		
89.	Raportarea la un factor de referință	Art.1246 – Atunci când, potrivit contractului, prețul se determină prin raportare la un factor de referință, iar acest factor nu există, a încetat să mai existe ori nu mai este accesibil, el se înlocuiește, în absența unei convenții contrare, cu factorul de referință cel mai apropiat.		
90.	§.5 Cauza			
91.	Noțiune	Art.1247 – Cauza este motivul care determină fiecare parte să încheie contractul.		
92.	Condiții	Art.1248 – (1) Cauza trebuie să existe și să fie licită. (2) Cauza este ilicită când este contrară legii, ordinii publice sau bunelor moravuri.	Art.1248 – (1) Cauza trebuie să existe, să fie licită și morală. <i>Autori: MJLC și CL</i> (2) Cauza este ilicită când este contrară legii și ordinii publice.	

			<p>(3) Cauza este imorală când este contrară bunelor moravuri.</p> <p><i>Autori: MJLC și CL și Bogdan Ciucă.</i></p>	
93.	Frauda la lege	<p>Art.1249 - Cauza este ilicită și atunci când contractul este doar mijlocul pentru a eluda aplicarea unei norme legale imperative.</p>		
94.	Sanctiune	<p>Art.1250 – (1) Lipsa cauzei atrage nulitatea relativă a contractului, cu excepția cazului în care contractul a fost greșit calificat și poate produce alte efecte juridice.</p> <p>(2) Cauza ilicită atrage nulitatea absolută a contractului dacă este comună sau, în caz contrar, dacă cealaltă parte a cunoscut-o sau, după împrejurări, trebuia s-o cunoască.</p>	<p>(2) Cauza ilicita atrage nulitatea absoluta a contractului.</p> <p>Autor: UNJR</p> <p>(2) Cauza ilicită sau imorală atrage nulitatea absolută a contractului dacă este comună sau, în caz contrar, dacă cealaltă parte a cunoscut-o sau, după împrejurări, trebuia s-o cunoască.</p> <p>Autor: MJLC</p>	<p>Cauza ilicita ar trebui sa atraga intotdeauna nulitatea absoluta, indiferent daca este sau nu comuna ambelor parti, mai ales in cazul fraudei la lege (cauza ilicita conform at. 1249). In acest caz, interesul ocrotit - acela al aplicarii normei legale imperative, a carei eludare poate fi urmarita doar de una din parti – este unul general, ce prevaleaza necesitatii de a proteja partea cocontractanta ce nu cunostea aceasta imprejurare. Cu alte cuvinte, eludarea</p>

				legii are loc indiferent de pozitia subiectiva a celeilalte parti.
95.	Proba cauzei	Art.1251 - (1) Contractul este valabil chiar atunci când cauza nu este expres prevăzută. (2) Existența unei cauze valabile se prezumă până la proba contrară.		
96.	§6. Forma contractului I. Dispoziții generale			
97.	Formele de exprimare a consimțământului	Art.1252 – (1) Voința de a contracta poate fi exprimată verbal sau în scris. (2) Voința poate fi manifestată și printr-un comportament care, potrivit legii, convenției părților, practicilor stabilite între acestea sau uzanțelor, nu lasă nicio îndoială asupra intenției de a produce efectele juridice corespunzătoare.		
98.	Forma scrisă	Art.1253 – Înscrișul care constată încheierea contractului poate fi sub semnătură privată sau autentic, având forța probantă prevăzută de lege.	Art.1253 – (1) Înscrișul care constată încheierea contractului poate fi sub semnătură privată sau autentic, având forța probantă prevăzută de lege. (2) Înscrișul autentic este acela făcut de o autoritate publică, de notarul public sau de	Este necesară dezvoltarea normei juridice, pentru definirea în Codul Civil a înscrișurilor autentice, respectiv a celor

către o altă persoană investită cu autoritate publică de către stat, în forma și condițiile stabilite de lege.

(3) Înscrișul sub semnătură privată este acela care poartă semnătura părților, indiferent de suportul său material. El nu este supus la nici o altă formalitate, în afara excepțiilor anume prevăzute de lege.

Autor: UNNPR

sub semnătură privată.

Definiția actului autentic este conformă Regulamentului CE nr. 805/ 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate, având în vedere și Ghidului practic pentru aplicarea Regulamentului privind titlul executoriu european, elaborat de Comisia Europeană în anul 2008, potrivit căruia actul autentic cuprinde **documentele notariale** astfel cum sunt cunoscute în statele membre, inclusiv România.

<p>99.</p>	<p>Cerințele formei scrise</p> <p><i>Cerințele formei de exprimare a consimțământului</i> Autor :UN NPR</p>	<p>Art.1254 – (1) Este lovit de nulitate contractul încheiat în lipsa formei pe care, în chip neîndoielnic, legea o cere pentru încheierea sa valabilă.</p> <p>(2) Dacă părțile s-au învoit ca un contract să fie încheiat într-o anumită formă, pe care legea nu o cere, contractul se socotește valabil chiar dacă forma nu a fost respectată.</p> <p>(3) Orice modificare a contractului este supusă condițiilor de formă cerute de lege pentru încheierea sa.</p>	<p>Cerințele formei de exprimare a consimțământului</p> <p>Autor :UNNPR</p>	<p>Art.1254 – (1) Este lovit de nulitate <i>absolută</i> contractul încheiat în lipsa formei pe care, în chip neîndoielnic, legea o cere pentru încheierea sa valabilă.</p> <p>Autor :UNNPR</p> <p><i>Se solicită revenirea de către Consiliul Legislativ</i></p>	<p>-La titlul marginal, pentru corelarea denumirii cu prev. art.1252 -În mod tradițional, sancțiunea pentru contractele perfectate în lipsa formei cerute de lege este nulitatea absolută.</p>
<p>100</p>	<p>Forma cerută pentru înscrierea în cartea funciară</p>	<p>Art.1255 – În afara altor cazuri prevăzute de lege, trebuie să fie încheiate prin înscris autentic, sub sancțiunea nulității absolute, convențiile care strămută sau constituie drepturi reale care urmează a fi înscrise în cartea funciară.</p>	<p>(2) Înscrisul autentic întocmit în străinătate se înscrie în cartea funciară dacă întrunește cerințele de autenticitate prevăzute de lege. În acest scop, notarul public va emite o încheiere de certificare, care se atașează înscrisului, privind îndeplinirea cerințelor prevăzute de legea română privind transmiterea dreptului de proprietate sau a altor drepturi reale, cu excepția capacității și consimțământului părților.</p>	<p>- Necesitatea introducerii procedurii de certificare de către notarul public a îndeplinirii cerințelor legii române de către actele de transfer</p>	

			<i>Autor: UNNPR</i>	de proprietate întocmite în străinătate, potrivit Regulamentului (CE) nr.805/2004.
101	II. Forma contractelor electronice			
102	Condiții generale	<p>Art.1256 – (1) Oricine oferă, cu titlu profesional, pe cale electronică, furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii, trebuie să pună la dispoziția destinatarului condițiile contractuale aplicabile, într-o manieră care să permită conservarea și reproducerea lor. Dacă nu s-a prevăzut altfel în condițiile menționate în ofertă, autorul acesteia rămâne angajat prin emiterea ei cât timp aceasta este accesibilă pe cale electronică.</p> <p>(2) Oferta trebuie să cuprindă, între altele, următoarele elemente:</p> <p>a) etapele tehnice care trebuie urmate pentru a se încheia contractul;</p> <p>b) mijloacele tehnice care permit destinatarului, înainte de încheierea contractului, să identifice erorile comise în introducerea datelor și să le</p>	<p>Art.1256 – (1) Oricine oferă, cu titlu profesional, cu mijloace electronice, furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii, trebuie să pună la dispoziția destinatarului condițiile contractuale aplicabile, într-o manieră care să permită conservarea și reproducerea lor. Dacă nu s-a prevăzut altfel în condițiile menționate în ofertă, autorul acesteia rămâne angajat prin emiterea ei cât timp aceasta este accesibilă cu mijloace electronice.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	- pentru rigoarea exprimării și pentru unitate terminologică cu Legea nr.365/2002 privind comerțul electronic, republicată, având în vedere că ipoteza vizează modalitatea de transmitere a ofertei, trebuie înlocuită sintagma „pe cale electronică” prin „cu mijloace electronice”.

		<p>corecteze;</p> <p>c) limba în care se va încheia contractul;</p> <p>d) în caz de arhivare a contractului, modalitățile acestei arhivări de către autorul ofertei și condițiile de acces la contractul arhivat;</p> <p>e) dacă este cazul, mijloacele de consulta pe cale electronică regulele de conduită profesională pe care autorul ofertei înțelege să le respecte;</p> <p>f) orice alte condiții impuse potrivit dispozițiilor legale în vigoare.</p>	<p>(3) Autorul ofertei prevăzute la alin.(1) are obligația să ofere destinatarului posibilitatea de a utiliza un procedeu tehnic adecvat, eficace și accesibil, care să permită identificarea și corectarea erorilor survenite cu ocazia introducerii datelor, anterior trimiterii ofertei sau acceptării acesteia.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	<p>- preia textul reformulat de la art.1257 alin.(1), având în vedere diferența substanțială dintre norma propusă și norma care se dorește a fi încorporată în proiect, precum și faptul că ipoteza se încadrează mai curând la art.1256.</p>
103	Cerințe de formă	<p>Art.1257 – (1) Pentru a fi valabil încheiat contractul, destinatarul ofertei trebuie să aibă posibilitatea de a verifica în detaliu comanda sa și prețul total al acesteia, înainte de a o confirma pentru a-și exprima acordul.</p>	<p><u>Alin.(1) devine alin.(3) al art. 1256, reformulat.</u></p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	<p>- ipoteza se încadrează mai curând la art.1256.Norma reprezintă o încorporare a</p>

		<p>(2) Autorul ofertei trebuie să confirme, pe cale electronică, primirea comenzii, într-un termen rezonabil.</p> <p>(3) Comanda, confirmarea de acceptare a ofertei și confirmarea primirii acesteia se consideră primite atunci când destinatarii acestora pot să aibă acces la ele.</p>		<p>art.8 alin.(2) din Legea nr.365/2002, act normativ care transpune în legislația internă Directiva 2000/31/CE.</p>
104	Excepții	<p>Art.1258 – Dispozițiile art.1256 alin.(2) și 1257 alin.(1) și (2) nu se aplică în cazul contractelor de furnizare de bunuri sau prestări de servicii care sunt încheiate exclusiv prin poștă electronică sau prin alte mijloace de comunicare individuală echivalente.</p> <p>(2) De la dispozițiile alin.(2) al art.1256 și 1257 se poate deroga și prin convenții încheiate între profesioniști.</p>		
105	<p>Secțiunea a 4-a Nulitatea contractului</p> <p>§1. Dispoziții generale</p>			
106	Nulitatea	<p>Art.1259 – (1) Orice contract încheiat cu încălcarea condițiilor cerute de lege pentru</p>		

		<p>încheierea sa valabilă este lovit de nulitate, dacă prin lege nu se prevede o altă sancțiune.</p> <p>(2) Nulitatea poate fi absolută sau relativă.</p>		
107	Nulitatea absolută	<p>Art.1260 – (1) Este nul contractul încheiat cu încălcarea unei dispoziții legale instituite pentru ocrotirea unui interes general.</p> <p>(2) Nulitatea absolută poate fi invocată de orice persoană interesată, pe cale de acțiune sau de excepție.</p> <p>(3) Instanța este obligată să invoce din oficiu nulitatea absolută.</p> <p>(4) Contractul lovit de nulitate absolută nu este susceptibil de confirmare decât în cazurile prevăzute de lege.</p>		
108	Nulitatea relativă	<p>Art.1261 – (1) Contractul încheiat cu încălcarea unei dispoziții legale instituite pentru ocrotirea unui interes particular este anulabil.</p> <p>(2) Nulitatea relativă poate fi invocată numai de cel al cărui interes este ocrotit prin dispoziția legală încălcată. Cealaltă parte poate invoca nulitatea relativă numai dacă dovedește că nu a cunoscut cauza de nulitate, iar menținerea contractului i-ar cauza un prejudiciu serios.</p>	<p>(2) Nulitatea relativă poate fi invocată numai de cel al cărui interes este ocrotit prin dispoziția legală încălcată. Cealaltă parte poate invoca nulitatea relativă numai dacă dovedește că nu a cunoscut cauza de nulitate, iar menținerea contractului i-ar cauza un prejudiciu serios, generat de aceasta cauză.</p>	<p>Din modul de formulare, nu rezulta cerinta esentiala ca prejudiciul serios cauzat de mentinerea contractului sa fie cauzat tocmai de acea cauza de nulitate relativa.</p>

		<p>(3) Nulitatea relativă nu poate fi invocată din oficiu de instanța judecătorească.</p> <p>(4) Contractul lovit de nulitate relativă este susceptibil de confirmare.</p>	<p><i>Autor: UNJR</i></p> <p>(2) Nulitatea relativă poate fi invocată numai de cel al cărui interes este ocrotit prin dispoziția legală încălcată.</p> <p><i>Autor: MJLC</i></p>	
109	Prescripția	<p>Art.1262 - (1) Dacă prin lege nu se prevede altfel, nulitatea absolută poate fi invocată oricând, fie pe cale de acțiune, fie pe cale de excepție.</p> <p>(2) Nulitatea relativă poate fi invocată pe cale acțiune numai în termenul de prescripție stabilit de lege. Cu toate acestea, partea căreia i se cere executarea contractului poate opune oricând nulitatea relativă a contractului, chiar și după împlinirea termenului de prescripție a dreptului la acțiunea în anulare.</p>	<p>(2) Nulitatea relativă poate fi invocată pe cale de acțiune sau excepție numai în termenul de prescripție stabilit de lege.</p> <p><i>Autor: UNJR</i></p>	<p>Aceiasi acțiune nu poate să fie prescriptibilă sau nu în funcție de calea pe care este invocată. Mai mult, e inadmisibil să fie considerată prescriptibilă pe cale principală și imprescriptibilă pe cale de excepție (!!!) Cu alte cuvinte, partea care a pierdut termenul de a invoca nulitatea relativă a contractului, poate rămâne fără sancțiuni în pasivitate, neexecutându-și obligațiile, pentru a opune apoi creditorului nulitatea relativă. O acțiune ori e prescriptibilă, ori</p>

				nu e.
110	§2. Cauzele de nulitate			
111	Cauzele de nulitate absolută	Art.1263 – Contractul este lovit de nulitate absolută în cazurile anume prevăzute de lege, precum și atunci când rezultă neîndoielnic din lege că interesul ocrotit este unul general.	Art.1263 – Contractul este lovit de nulitate absolută în cazurile anume prevăzute de lege, precum și atunci când interesul ocrotit este unul general. <i>Autor: UNJR</i>	Trebuie corelat cu art. 1260 alin 1, în sensul eliminării sintagmei atunci când rezultă neîndoielnic din lege.
112	Cauzele de nulitate relativă	Art.1264 – Contractul este lovit de nulitate relativă când au fost nesocotite dispozițiile legale privitoare la capacitatea de exercițiu, când consimțământul uneia dintre părți a fost viciat, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege.	Art.1264 – Contractul este lovit de nulitate relativă când consimțământul uneia dintre părți a fost viciat, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege. <i>Autor: CSM</i> Propune introducerea lipsei capacității de a contracta printre cauzele de nulitate absolută. <i>Autor: CSM</i>	Apreciem că plasarea lipsei capacității de a contracta printre cauzele de nulitate relativă este greșită din următoarele motive:În primul rând, pentru ca art. 1188 din proiect numește cele cinci condiții esențiale pentru validitatea unui contract, la pct. 1 vorbind despre <i>capacitatea de a contracta</i> . Or dacă este o condiție esențială de validitate a contractului, ea ar trebui să se bucure de aceeași protecție ca și

				<p>celelalte condiții enunțate de text, lipsa ei atrăgând ca și în cazul celorlalte, nulitatea absolută.</p> <p>Propunem introducerea lipsei capacității de a contracta printre cauzele de nulitate absoluta.</p>
113	Prezumți a de nulitate relativă	Art.1265 – În cazurile în care natura nulității nu este determinată ori nu reiese în chip neîndoielnic din lege, contractul este lovit de nulitate relativă.		
114	Nulitatea virtuală	Art.1266 – În afara cazurilor în care legea prevede sancțiunea nulității, contractul se desființează și atunci când sancțiunea nulității absolute sau, după caz, relative trebuie aplicată pentru ca scopul dispoziției legale încălcate să fie atins.		
115	§3. Efectele nulității			
116	Desființare a retroactivă a contractului	Art.1267 – (1) Contractul lovit de nulitate este considerat a nu fi fost niciodată încheiat. (2) Chiar și în cazul în care contractul este cu executare succesivă, fiecare parte trebuie să restituie celeilalte, în natură sau		

		prin echivalent, prestațiile primite, potrivit dispozițiilor art.1650-1658 .		
117	Nulitatea parțială	<p>Art.1268 – (1) Clauzele contrare legii, ordinii publice sau bunelor moravuri și care nu sunt considerate nescrise, atrag nulitatea contractului în întregul său numai dacă sunt, prin natura lor, esențiale sau dacă, în lipsa acestora, contractul nu s-ar fi încheiat. În cazul în care contractul este menținut în parte, clauzele respective sunt înlocuite de drept cu dispozițiile legale imperative, neputând însă produce niciun efect în lipsa acestora din urmă.</p> <p>(2) Prevederile alin.(1) se aplică în mod corespunzător și clauzelor care contravin unor dispoziții legale imperative și sunt considerate de lege nescrise.</p>	<p>Art.1268 (1) Clauzele contrare legii, ordinii publice sau bunelor moravuri și care nu sunt considerate nescrise, atrag nulitatea contractului în întregul său numai dacă sunt, prin natura lor, esențiale sau dacă, în lipsa acestora, contractul nu s-ar fi încheiat. În cazul în care contractul este menținut în parte, clauzele respective sunt înlocuite de drept cu dispozițiile legale imperative.</p> <p>(2) În cazul în care contractul este menținut în parte, clauzele respective sunt înlocuite de drept cu dispozițiile legale aplicabile.</p> <p><i>Autor: UNJR</i></p> <p>(3) Dispozițiile alin.(2) se aplică în mod corespunzător și clauzelor care contravin unor dispoziții legale imperative și sunt considerate de lege nescrise.</p> <p><i>Autor: UNJR și MJLC</i></p>	<p>Aici ne-am oprit, 22.04.2009, ora 14.00.</p> <p>Alin. 2 prevede aplicare alin. 1 in cazul cluazelor considerate nescrise, dar alin. 1 prevede expres aplicarea sa la clauzele contare legii(...) si care nu sunt considerate nescrise!!!Probabil se refera doar la teza II, caz in care ar trebui prevazut acest lucru in mod expres.</p> <p>Pe de alta parte, teza II, ultima parte este extrem de confuza. Cum adica in cazul lipsei dispozitiilor legale imperative? Atunci ce s-a incalcat? Ordinea publica sau bunele moravuri? In acest caz e clar ca nu produc oricum efect.</p>
118	Nulitatea contractului	Art.1269 – În cazul contractelor cu mai multe părți în care prestația fiecărei părți este făcută		

	i plurilateral	în considerarea unui scop comun, nulitatea contractului în privința uneia dintre părți nu atrage desființarea în întregime a contractului, afară de cazul în care participarea acesteia este esențială pentru existența contractului.			
119	Daune- interese. Reducerea prestațiilor	Art.1270 – În caz de violență sau dol, cel al cărui consimțământ este viciat are dreptul de a pretinde, în afară de anulare, și daune- interese sau, dacă preferă menținerea contractului, de a solicita numai reducerea prestației sale cu valoarea daunelor-interese la care ar fi îndreptățit.			
120	Anularea contractulu i autentic	Art.1271 - În cazul anulării contractului încheiat în formă autentică, ca urmare a unei cauze de nulitate a cărei existență rezultă chiar din conținutul contractului, partea prejudiciată poate cere obligarea notarului public la repararea tuturor prejudiciilor suferite.	Repararea prejudiciului în cazul anulării contractului autentic Autor: UNNPR și Consiliul Legislativ	Art.1271 - În cazul anulării contractului încheiat în formă autentică pentru o cauză de nulitate a cărei existență rezultă din însuși textul contractului, partea prejudiciată poate cere obligarea notarului public la repararea prejudiciilor suferite, în condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie. Autori: UNNPR și deputat	Pentru corelarea denumirii cu conținutul articolului. Necesitatea precizării condițiilor de răspundere.

				<i>Daniel Buda</i>	
121	Refacerea contractului nul	Art.1272 – Contractul nul poate fi refăcut, în tot sau în parte, cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute de lege la data refacerii lui. În toate cazurile, contractul refăcut nu va produce efecte decât pentru viitor, iar nu și pentru trecut.			
122	Conversiunea contractului nul	Art.1273 - (1) Un contract lovit de nulitate absolută va produce, totuși, efectele actului juridic pentru care sunt îndeplinite condițiile de fond și de formă prevăzute de lege. (2) Cu toate acestea, dispozițiile alin.(1) nu se aplică dacă intenția de a exclude aplicarea conversiunii este stipulată în contractul lovit de nulitate sau reiese, în chip neîndoielnic, din scopurile urmărite de părți la data încheierii contractului.			
123	§4 . Validarea contractului				
124	Cauze de validare	Art.1274 – (1) Contractul lovit de nulitate este validat atunci când nulitatea este acoperită.	Art.1274 – (1) Contractul afectat de o cauză de nulitate este validat atunci când nulitatea este acoperită. <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i>		

		(2) Nulitatea poate fi acoperită prin confirmare sau prin alte moduri anume prevăzute de lege.		
125	Confirmare a contractului	Art.1275 – (1) Confirmarea unui contract anulabil rezultă din voința, expresă sau tacită, de a renunța la dreptul de a invoca nulitatea. (2) Voința de a renunța trebuie să fie certă.		
126	Condițiile confirmării	Art.1276 – (1) Un contract anulabil poate fi confirmat dacă în momentul confirmării condițiile sale de validitate sunt întrunite. (2) Persoana care poate invoca nulitatea poate confirma contractul numai cunoscând cauza de nulitate și, în caz de violență, numai după încetarea acesteia. (3) Persoana chemată de lege să încuviințeze actele minorului poate, în numele și în interesul acestuia, cere anularea contractului făcut fără încuviințarea sa ori să confirme contractul atunci când această încuviințare era suficientă pentru încheierea valabilă a acestuia. (4) Dispozițiile alin.(3) se aplică în mod corespunzător și în cazul actelor încheiate fără autorizarea instanței tutelare.		Atata vreme cat alin.

		<p>(5) În lipsa confirmării exprese, este suficient ca obligația să fie executată în mod voluntar la data la care ea putea fi valabil confirmată de către partea interesată.</p> <p>(6) Contractele anulabile pentru leziune nu pot fi confirmate.</p> <p>(7) Cel care trebuie să confirme poate să fie pus în întârziere, printr-o notificare prin care partea interesată să-i solicite fie să confirme contractul anulabil, fie să exercite acțiunea în anulare, în termen de șase luni de la notificare, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a cere anularea contractului.</p>	<p>Alin.(6) se elimină</p> <p><i>Autor: UNJR și UNNPR</i></p> <p>(6) nemodificat.</p>	<p>1 prevede ca un act anulabil poate fi confirmat dacă în momentul confirmării sale condițiile sale de validitate sunt întrunite, nu există nici o rațiune pentru a interzice confirmarea unui act anulabil pentru leziune, după ce condițiile leziunii (starea de nevoie etc.) au încetat. Mai mult, e suficient ca partea să nu invoce leziunea în termenul de prescripție, ceea ce în final tot o confirmare este.</p>
127	Cuprinsul actului confirmativ	<p>Art.1277 – Pentru a fi valabil, actul confirmativ trebuie să cuprindă obiectul, cauza și natura obligației și să facă mențiune despre motivul acțiunii în nulitate, precum și despre intenția de a repara viciul pe care se întemeia acea acțiune.</p>		
128	Efectele confirmării	<p>Art.1278 – (1) Confirmarea își produce efectele din momentul încheierii contractului și atrage renunțarea la mijloacele și excepțiile ce puteau fi opuse, sub rezerva însă a drepturilor dobândite și conservate de terți de</p>		

		<p>bună-credință.</p> <p>(2) Când fiecare dintre părți poate invoca nulitatea contractului sau mai multe părți o pot invoca împotriva alteia, confirmarea făcută de una dintre acestea nu împiedică invocarea nulității de către celelalte părți.</p> <p>(3) Confirmarea unui contract anulabil pentru vicierea consimțământului prin dol sau violență nu implică prin ea însăși renunțarea la dreptul de a cere daune-interese.</p>		
129	<p>Secțiunea a 5-a Interpretarea contractului</p>			
130	<p>Interpretarea după voința concordantă a părților</p>	<p>Art.1279 – (1) Contractele se interpretează după voința concordantă a părților, iar nu după sensul literal al termenilor.</p> <p>(2) La stabilirea voinței concordante se va ține seama, între altele, de scopul contractului, de negocierile purtate de părți, de practicile stabilite între acestea și de comportamentul lor ulterior încheierii contractului.</p>		
131	<p>Interpretarea sistematică</p>	<p>Art.1280 – Clauzele se interpretează unele prin altele, dând fiecăreia înțelesul ce rezultă</p>		

		din ansamblul contractului.		
132	Interpretarea clauzelor îndoielnice	<p>Art.1281 – (1) Clauzele susceptibile de mai multe înțelesuri se interpretează în sensul ce se potrivește cel mai bine naturii și obiectului contractului.</p> <p>(2) Clauzele îndoielnice se interpretează ținând seama, între altele, de împrejurările în care a fost încheiat contractul, de sensul atribuit în general de uzanțe și în domeniu clauzelor și expresiilor din contract.</p> <p>(3) Clauzele se interpretează în sensul în care pot produce efecte, iar nu în acela în care nu ar putea produce nici unul.</p> <p>(4) Contractul nu cuprinde decât lucrul asupra căruia părțile și-au propus a contracta, oricât de generali ar fi termenii folosiți.</p> <p>(5) Clauzele destinate să exemplifice sau să înlăture orice îndoială asupra aplicării contractului la un caz particular nu-i restrâng aplicarea în alte cazuri care nu au fost expres prevăzute.</p>	<p>(2) Clauzele îndoielnice se interpretează ținând seama, între altele, de natura contractului, de împrejurările în care a fost încheiat, de interpretarea dată anterior de părți, de sensul atribuit în general clauzelor și expresiilor în domeniu și de uzanțe.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	- pentru acuratețea redactării
133	Reguli subsidiare de	Art.1282 – (1) Dacă, după aplicarea regulilor de interpretare, contractul rămâne neclar,		

	interpretare	<p>acesta se interpretează în favoarea celui care se obligă.</p> <p>(2) Stipulațiile înscrise în contractele de adeziune sau în cele încheiate prin integrarea unor clauze standard se interpretează împotriva celui care le-a propus.</p>	<p>(2) Stipulațiile înscrise în contractele de adeziune se interpretează împotriva celui care le-a propus.</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda și MJLC</i></p>	
134	<p>Secțiunea a 6-a</p> <p>Efectele contractului</p> <p>§1. Efectele între părți</p>			
135	Forța obligatorie	<p>Art.1283 – (1) Contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante.</p> <p>(2) Contractul se modifică sau încetează numai prin acordul părților sau din cauze autorizate de lege.</p> <p>(3) Contractul trebuie executat cu bună-credință.</p>		
136	Impreviziunea	<p>Art.1284 – (1) Părțile sunt ținute să-și execute obligațiile, chiar dacă executarea lor a devenit mai oneroasă.</p> <p>(2) Cu toate acestea, părțile sunt obligate să negocieze în vederea adaptării contractului sau încetării acestuia dacă executarea devine excesiv de oneroasă pentru</p>		

		<p>una dintre părți din cauza unei schimbări a împrejurărilor:</p> <p>a) care a survenit după încheierea contractului;</p> <p>b) care nu putea fi avută în vedere în mod rezonabil în momentul încheierii contractului;</p> <p>c) și cu privire la care partea lezată nu trebuie să suporte riscul producerii.</p> <p>(3) Dacă într-un termen rezonabil, părțile nu ajung la un acord, instanța poate să dispună:</p> <p>a) adaptarea contractului pentru a distribui în mod echitabil între părți pierderile și beneficiile ce rezultă din schimbarea împrejurărilor;</p> <p>b) încetarea contractului la momentul și în condițiile pe care le stabilește.</p>		
137	Întinderea obligațiilor	<p>Art.1285 - (1) Contractul valabil încheiat obligă nu numai la ceea ce este expres stipulat, dar și la toate urmările ce legea, obiceiul sau echitatea dă obligației, după natura sa.</p> <p>(2) Clauzele obișnuite într-un contract se subînțeleg, deși nu sunt stipulate în mod expres.</p>		
138	Constituirea și	<p>Art.1286 – (1) Drepturile reale se constituie</p>		

	<p>transferul drepturilor reale</p>	<p>și se transmit prin acordul de voințe al părților, chiar dacă bunurile nu au fost predate, dacă acest acord poartă asupra unor bunuri determinate ori prin individualizarea bunurilor, dacă acordul poartă asupra unor bunuri de gen.</p> <p>(2) Fructele bunului sau dreptului transmis se cuvin dobânditorului de la data transferului proprietății bunului ori, după caz, a cesiunii dreptului, afară de cazul în care prin lege sau prin voința părților se dispune altfel.</p> <p>(3) Dispozițiile în materie de carte funciară, precum și dispozițiile referitoare la transferul anumitor categorii de bunuri mobile rămân aplicabile.</p>		
<p>139</p>	<p>Riscul în contractul translativ de proprietate</p>	<p>Art.1287 – (1) Cât timp bunul nu este predat, riscul pieirii fortuite rămâne în sarcina debitorului obligației de predare, chiar dacă proprietatea a fost transferată dobânditorului. În cazul pieirii fortuite a bunului, debitorul obligației de predare pierde dreptul la contraprestație, iar dacă a primit-o, este obligat să o restituie.</p> <p>(2) Cu toate acestea, creditorul pus în întârziere preia riscul pieirii fortuite a bunului. El nu se poate libera chiar dacă ar</p>	<p>Art.1287 – (1) În lipsă de stipulație contrară, cât timp bunul nu este predat, riscul contractului rămâne în sarcina debitorului obligației de predare, chiar dacă proprietatea a fost transferată dobânditorului. În cazul pieirii fortuite a bunului, debitorul obligației de predare pierde dreptul la contraprestație, iar dacă a primit-o, este obligat să o restituie.</p> <p><i>Autor: MJLC și CSM</i></p> <p>Apreciem că ar trebui menținută regula tradițională consacrată de dreptul civil român</p>	

		dovedi că bunul ar fi pierit și dacă obligația de predare ar fi fost executată la timp.	– res perit domino – potrivit căreia, la momentul dobândirii dreptului de proprietate, cumpărătorul suportă și riscul pierii lucrului. În opinia noastră este normal ca proprietarul bunului, care exercită toate atributele dreptului de proprietate, să suporte și riscul de pierire a bunului. <i>Autor: CSM</i>	
140	Transmiterea succesivă a unui bun mobil	Art.1288 – (1) Dacă cineva a transmis succesiv către mai multe persoane proprietatea unui bun mobil, cel care a dobândit cu bună-credință posesia efectivă a bunului este titular al dreptului, chiar dacă titlul său are dată ulterioară. (2) Este de bună-credință dobânditorul care, la data intrării în posesie, nu a cunoscut și nici nu putea să cunoască obligația asumată anterior de înstrăinător. (3) Dacă nici unul dintre dobânditori nu a obținut posesia efectivă a bunului mobil, va fi preferat cel al cărui titlu are dată certă anterioară.		
141	Denunțarea unilaterală	Art.1289 – (1) Dacă dreptul de a denunța contractul este recunoscut uneia dintre părți, acesta poate fi exercitat atât timp cât executarea contractului nu a început. (2) În contractele cu executare		

		<p>succesivă sau continuă, acest drept poate fi exercitat cu respectarea unui termen rezonabil de preaviz, chiar și după începerea executării contractului, însă denunțarea nu produce efecte în privința prestațiilor executate sau care se află în curs de executare.</p> <p>(3) Dacă s-a stipulat o prestație ca echivalent pentru denunțare, aceasta produce efecte numai atunci când prestația este executată.</p> <p>(4) Dispozițiile prezentului articol se aplică în lipsă de convenție contrară.</p>	<p>(3) Dacă s-a stipulat o prestație în schimbul denunțării, aceasta produce efecte numai atunci când prestația este executată.</p> <p><i>Autor: CL</i></p>	
142	Contractul pe durată nedeterminată	<p>Art.1290 – Contractul încheiat pe durată nedeterminată poate fi denunțat unilateral de oricare dintre părți cu respectarea unui termen rezonabil de preaviz. Orice clauză contrară sau stipularea unei prestații ca echivalent pentru denunțarea contractului se consideră nescrisă.</p>	<p>Art.1290 – Contractul încheiat pe durată nedeterminată poate fi denunțat unilateral de oricare dintre părți cu respectarea unui termen rezonabil de preaviz. Orice clauză contrară sau stipularea unei prestații în schimbul denunțării contractului se consideră nescrisă.</p> <p><i>Autor: CL</i></p>	
143	Pactul de opțiune	<p>Art.1291 – (1) Atunci când părțile convin ca una dintre ele să rămână legată de propria declarație de voință, iar cealaltă să o poată accepta sau refuza, acea declarație se consideră o ofertă irevocabilă și produce</p>		

		<p>efectele prevăzute la art.1198.</p> <p>(2) Dacă părțile nu au convenit un termen pentru acceptare, acesta poate fi stabilit de instanță prin ordonanță președințială, cu citarea părților.</p> <p>(3) Pactul de opțiune trebuie să conțină toate elementele contractului pe care părțile urmăresc să-l încheie, astfel încât acesta să se poată încheia prin simpla acceptare a beneficiarului opțiunii.</p> <p>(4) Contractul se încheie prin exercitarea opțiunii în sensul acceptării de către beneficiar a declarației de voință a celeilalte părți, în condițiile convenite prin pact.</p> <p>(5) Atât pactul de opțiune, cât și declarația de acceptare trebuie încheiate în forma prevăzută de lege pentru contractul pe care părțile urmăresc să-l încheie.</p>		
144	Promisiunea de a contracta	Art.1292 – (1) Promisiunea de a contracta trebuie să conțină toate acele clauze ale contractului promis, în lipsa cărora părțile nu ar putea executa promisiunea.	Art.1292 - (1) Promisiunea de a contracta trebuie să conțină toate acele clauze ale contractului promis, în lipsa cărora părțile nu ar putea executa promisiunea, precum și termenul în care urmează să se încheie. Promisiunea de a contracta trebuie încheiată în forma cerută de lege pentru validitatea contractului promis. <i>Autor : UNNPR</i>	Pentru eficiența promisiunii de a contracta și pentru a nu se tergiversa perfectarea contractului. Promisiunea de a contracta trebuie încheiată în forma cerută de lege pentru validitatea contractului promis, pentru creșterea

		<p>(2) În caz de neexecutare a promisiunii beneficiarul are dreptul la daune-interese.</p> <p>(3) De asemenea, dacă promitentul refuză să încheie contractul promis, instanța, la cererea părții care și-a îndeplinit propriile obligații, poate să pronunțe o hotărâre care să țină loc de contract, atunci când natura contractului o permite, iar cerințele legii pentru validitatea acestuia sunt îndeplinite. Prevederile prezentului alineat nu sunt aplicabile în cazul promisiunii de a încheia un contract real, dacă prin lege nu se prevede altfel.</p> <p>(4) Convenția prin care părțile se obligă să negocieze în vederea încheierii sau modificării unui contract nu constituie promisiune de a contracta.</p>		<p>eficienței acestei instituții de drept civil, precum și pentru corelare cu dispozițiile similare consacrate în materia formei împuternicirii pentru încheierea contractului, respectiv a cesiunii contractului.</p>
145	<p>§2. Efectele față de terți</p> <p>I. Dispoziții generale</p>			
146	<p>Relativitate a efectelor contractului</p>	<p>Art.1293 – Contractul produce efecte numai între părți, dacă prin lege nu se prevede altfel.</p>		
147	<p>Opozabilitatea</p>	<p>Art.1294 – Contractul este opozabil terților,</p>		

	efectelor contractului	care nu pot aduce atingere drepturilor și obligațiilor născute din contract. Terții se pot prevala de efectele contractului, însă fără a avea dreptul de a cere executarea lui, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.		
148	Transmisivitatea drepturilor și obligațiilor către succesori	Art.1295 – (1) La moartea unei părți, drepturile și obligațiile contractuale ale acesteia se transmit succesorilor săi universal sau cu titlu universal, dacă din lege, din stipulația părților ori din natura contractului nu rezultă contrariul. (2) Drepturile contractuale accesorii unui bun sau care sunt strâns legate de acesta se transmit, odată cu bunul, succesorilor cu titlu particular ai părților.		
149	II. Promisiunea faptei altuia			
150	Efecte	Art.1296 – (1) Cel care se angajează la a determina un terț să încheie sau să ratifice un act este ținut să repare prejudiciul cauzat dacă terțul refuză să se oblige sau, atunci când s-a obligat și ca fideiusor, dacă terțul nu execută	Art.1296 – (1) Nimeni nu poate promite fapta altuia, decât în cazurile permise de lege.	- pentru rigoarea exprimării și pentru a fixa cadrul general al promisiunii faptei altuia, recomandăm inserarea unui nou alineat, în

		<p>prestația promisă.</p> <p>(2) Cu toate acestea, promitentul nu răspunde dacă asigură executarea obligației terțului, fără a se produce vreun prejudiciu creditorului.</p> <p>(3) Intenția promitentului de a se angaja nu se prezumă, ci trebuie să reiasă neîndoielnic din contract sau din împrejurările în care acesta a fost încheiat.</p>		<p>debutul textului, ca o ipoteză derivată din art.1293</p>
151	III. Stipulația pentru altul			
152	Efecte	<p>Art.1297 - (1) Oricine poate stipula în numele său, însă în beneficiul unui terț.</p> <p>(2) Prin efectul stipulației, beneficiarul dobândește dreptul de a cere direct promitentului executarea prestației.</p>		
153	Condiții privind terțul beneficiar	<p>Art.1298 – Beneficiarul trebuie să fie determinat sau, cel puțin, determinabil, la data încheierii stipulației și să existe în momentul în care promitentul trebuie să își execute obligația. În caz contrar, stipulația profită stipulantului, fără a agrava însă sarcina promitentului.</p>		

154	Acceptarea stipulației	<p>Art.1299 – (1) Dacă terțul beneficiar nu acceptă stipulația, dreptul său se consideră a nu fi existat niciodată.</p> <p>(2) Stipulația poate fi revocată cât timp acceptarea beneficiarului nu a ajuns la stipulant sau la promitent. Stipulația poate fi acceptată și după decesul stipulantului sau al promitentului.</p>	<p>(1) Dacă terțul beneficiar nu acceptă stipulația, dreptul său se consideră a nu fi existat niciodată. În acest caz se aplică art. 1298 teza finală.</p> <p><i>Autor: UNJR</i></p>	<p>Ramane neacoperita situatia in care tertul beneficiar nu accepta simulatia.</p>
155	Revocare a stipulației	<p>Art.1300 – (1) Stipulantul este singurul îndreptățit să revoce stipulația, creditorii sau moștenitorii săi neputând să o facă. Stipulantul nu poate însă revoca stipulația fără acordul promitentului dacă acesta din urmă are interesul să o execute.</p> <p>(2) Revocarea stipulației produce efecte din momentul în care ajunge la promitent. Dacă nu a fost desemnat un alt beneficiar, revocarea profită stipulantului sau moștenitorilor acestuia, fără a agrava însă sarcina promitentului.</p>		
156	Mijloacele de apărare ale promitentului	<p>Art.1301 – Promitentul poate opune beneficiarului numai apărările întemeiate pe contractul care cuprinde stipulația.</p>		

157				
IV. Simulația				
158	Efecte între părți	<p>Art.1302 – (1) Contractul secret nu produce efecte decât între părți și, dacă din natura contractului ori din stipulația părților, nu rezultă contrariul, între succesorii lor universali sau cu titlu universal.</p> <p>(2) Cu toate acestea, contractul secret nu produce efecte nici între părți dacă nu îndeplinește condițiile de fond cerute de lege pentru încheierea sa valabilă.</p>	<p>De formulat definiția simulației de către MJLC.</p> <p>Art.1302 – (1) Simulația produce efecte între părți și, dacă din natura contractului ori din stipulația părților nu rezultă contrariul, între succesorii lor universali sau cu titlu universal.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ și CSM</i></p> <p>(2) Cu toate acestea, simulația nu produce efecte nici între părți dacă nu îndeplinește condițiile de fond cerute de lege pentru încheierea sa valabilă.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ și senator Iulian Urban</i></p>	
159	Efecte față de terți	<p>Art.1303 – (1) Simulația nu poate fi invocată de părți, de către succesorii lor universali, cu titlu universal sau cu titlu particular și nici de către creditorii înstrăinătorului aparent împotriva terților care, întemeindu-se cu bună-credință pe contractul public, au dobândit drepturi de la achizitorul aparent.</p> <p>(2) Terții pot invoca simulația împotriva părților, atunci când aceasta le vatamă</p>		

		drepturile.		
160	Raporturile cu creditorii	<p>Art.1304 – (1) Simulația nu poate fi opusă de părți creditorilor dobânditorului aparent care, cu bună-credință, au notat începerea urmăririi silite în cartea funciară sau au obținut sechestru asupra bunurilor care au făcut obiectul simulației.</p> <p>(2) Dacă există un conflict între creditorii înstrăinătorului aparent și creditorii dobânditorului aparent, sunt preferați cei dintâi, dacă creanța lor este anterioară simulației.</p>		
161	Proba simulației	<p>Art.1305 – Dovada simulației poate fi făcută de terți sau de creditori cu orice mijloc de probă. Părțile pot dovedi și ele simulația cu orice mijloc de probă atunci când pretind că aceasta are caracter ilicit.</p>		
162	Actele unilaterale	<p>Art.1306 – Dispozițiile referitoare la simulație se aplică în mod corespunzător și actelor juridice unilaterale destinate unei persoane determinate, care au fost simulate prin acordul dintre autorul actului și destinatarul său.</p>		
163	Actele nepatrimon	<p>Art.1307 – Dispozițiile referitoare la</p>		

	iale	simulație nu se aplică actelor juridice nepatrimoniale.		
164	Secțiunea a 7-a Reprezentarea			
165	Temeiul reprezentării	Art.1308 – Puterea de a reprezenta poate rezulta fie din lege, fie dintr-un act juridic ori dintr-o hotărâre judecătorească, după caz.		
166	Efecte	Art.1309 – Contractul încheiat de reprezentant, în limitele împuternicirii, în numele reprezentatului produce efecte direct asupra acestuia din urmă.	Art.1309 – Contractul încheiat de reprezentant, în limitele împuternicirii, în numele reprezentatului produce efecte direct între reprezentat și cealaltă parte.	
			<i>Autor: Clși MJLC..</i>	
167	Nedivulgare a calității de reprezentant	Art.1310 – (1) Contractul încheiat de reprezentant în limita puterilor conferite, atunci când terțul nu cunoștea și nici nu ar fi trebuit să cunoască faptul că reprezentantul acționa în această calitate, obligă numai pe reprezentant și pe terț, dacă prin lege nu se prevede altfel. (2) Cu toate acestea, dacă reprezentantul, atunci când contractează cu terțul în limita puterilor conferite, pe seama unei întreprinderi, pretinde că este titularul	Nearătarea calității de reprezentant <i>Autor: CL.</i>	

		acesteia, terțul care descoperă ulterior identitatea adevăratului titular poate să exercite și împotriva acestuia din urmă drepturile pe care le are împotriva reprezentantului.		
168	Capacitate a părților	Art.1311 – În cazul reprezentării convenționale, atât reprezentatul, cât și reprezentantul trebuie să aibă capacitatea de a încheia actul pentru care reprezentarea a fost dată.		
169	Viciile de consimțământ	Art.1312 – Contractul este anulabil atunci când consimțământul reprezentantului este viciat. Dacă însă viciul de consimțământ privește elemente stabilite de reprezentat, contractul este anulabil numai dacă voința acestuia din urmă a fost viciată.		
170	Buna-credință	Art.1313 – (1) Afară de cazul în care sunt relevante pentru elementele stabilite de reprezentat, buna sau reaua-credință, cunoașterea sau necunoașterea unei anumite împrejurări se apreciază în persoana reprezentantului. (2) Reprezentatul de rea-credință nu poate invoca niciodată buna-credință a reprezentantului.		

171	Forma împuternicirii	Art.1314 – Împuternicirea nu produce efecte decât dacă este dată cu respectarea formelor cerute de lege pentru încheierea valabilă a contractului pe care reprezentantul urmează să îl încheie.		
172	Justificarea puterii de a reprezenta	Art.1315 – Contractantul poate întotdeauna cere reprezentantului să facă dovada puterilor încredințate de reprezentat și, dacă reprezentarea este cuprinsă într-un înscris, să îi remită o copie a înscrisului, semnată pentru conformitate.		
173	Conflictul de interese	Art.1316 – Contractul încheiat de un reprezentant aflat în conflict de interese cu reprezentatul poate fi anulat la cererea reprezentatului, atunci când conflictul era cunoscut sau trebuia să fie cunoscut de contractant la data încheierii contractului.		
174	Contractul cu sine însuși și dubla reprezentare	Art.1317 – Contractul încheiat de reprezentant cu sine însuși, în nume propriu sau ca reprezentant al unei alte părți, este anulabil numai la cererea reprezentatului, cu excepția cazului în care reprezentantul a fost împuternicit în mod expres în acest sens sau cuprinsul contractului nu a fost	Art 1317 - Contractul încheiat de reprezentant cu sine însuși, în nume propriu sau ca reprezentant al unei alte părți, este anulabil. Autor : UNBR	Art 1317 din Prroiect in redactarea actuala este in contradictie cu art.1665.

		determinat în asemenea mod încât să excludă posibilitatea unui conflict de interese.	<p>(1) Contractul încheiat de reprezentant cu sine însuși, în nume propriu, este anulabil numai la cererea reprezentatului, cu excepția cazului în care reprezentantul a fost împuternicit în mod expres în acest sens sau cuprinsul contractului nu a fost determinat în asemenea mod încât să excludă posibilitatea unui conflict de interese.</p> <p>(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul dublei reprezentări.</p> <p>Autor: CL și MJLC.</p>	
175	Încetarea împuternicirilor	Art.1318 - Puterea de reprezentare încetează prin renunțarea de către reprezentant sau revocarea acesteia de către reprezentat.	<p>Art.1318 - Puterea de reprezentare încetează prin renunțarea de către reprezentant la împuternicire sau prin revocarea acesteia de către reprezentat.</p> <p>Autor: CL.</p>	
176	Modificarea și revocarea împuternicirilor	Art.1319 – Modificarea și revocarea împuternicirii trebuie aduse la cunoștința terților prin mijloace corespunzătoare. În caz contrar, acestea nu sunt opozabile terților, decât dacă se dovedește că aceștia le cunoșteau ori puteau să le cunoască în momentul încheierii contractului.	<p>Art.1319 - Modificarea și revocarea împuternicirii trebuie aduse la cunoștința terților prin înscriere, pe cheltuiala mandantului, într-un registru notarial special ținut în format electronic de Uniunea Națională a Notarilor Publici din România , potrivit legii.</p>	Efectul de opozabilitate față de terți se poate realiza doar pe această cale, iar registrul la care se referă norma este înființat din anul

			Autor: UNNPR	2007.
177	Alte cauze de încetare a puterii de a reprezenta	<p>Art.1320 – (1) Puterea de a reprezenta încetează prin decesul sau incapacitatea reprezentantului ori a reprezentatului, dacă din convenție ori din natura afacerii nu rezultă contrariul.</p> <p>(2) Dacă reprezentantul sau reprezentatul este persoană juridică, puterea de a reprezenta încetează la data la care persoana juridică își încetează existența.</p> <p>(3) În cazul deschiderii procedurii insolvenței asupra reprezentantului sau reprezentatului puterea de a reprezenta încetează în condițiile prevăzute de lege.</p> <p>(4) Încetarea puterii de a reprezenta nu produce efecte în privința terților care, în momentul încheierii contractului, nu cunoșteau și nici nu trebuiau să cunoască această împrejurare.</p>		
178	Obligațiile reprezentantului la încetarea împuternicirii	<p>Art.1321 – (1) La încetarea puterilor încredințate, reprezentantul este obligat să restituie reprezentatului înscrisul care constată aceste puteri.</p> <p>(2) Reprezentantul nu poate reține acest înscris drept garanție a creanțelor sale împotriva reprezentatului, decât dacă acesta</p>	<p>(2) Reprezentantul nu poate reține acest înscris drept garanție a creanțelor sale asupra reprezentatului, decât dacă acesta din urmă</p>	

		din urmă refuză să îi remită o copie certificată de pe înscris cu mențiunea că puterea de reprezentare a încetat.	refuză să îi remită o copie certificată de pe înscris cu mențiunea că puterea de reprezentare a încetat. <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i>	
179	Lipsa sau depășirea puterii de reprezentare	Art.1322 – (1) Contractul încheiat de persoana care acționează în calitate de reprezentant, însă fără a avea împuternicire sau cu depășirea puterilor conferite, nu produce efecte între reprezentat și terț. (2) Dacă însă, prin comportamentul său, reprezentatul l-a determinat pe terțul contractant să creadă în mod rezonabil că reprezentantul are puterea de a-l reprezenta și că acționează în limita puterilor conferite, reprezentatul nu se poate prevala față de terțul contractant de lipsa puterii de a reprezenta.		
180	Răspunderea reprezentantului	Art.1323 – Cel care încheie un contract ca reprezentant, neavând împuternicire ori depășind limitele puterilor care i-au fost încredințate, răspunde pentru prejudiciile cauzate terțului contractant care s-a încrezut, fără culpă, în încheierea valabilă a contractului.		
181	Ratificarea	Art.1324 – (1) În cazurile prevăzute de		

		<p>art.1322, cel în numele căruia s-a încheiat contractul poate să îl ratifice, respectând formele cerute de lege pentru încheierea sa valabilă.</p> <p>(2) Terțul contractant poate, printr-o notificare, să acorde un termen rezonabil pentru ratificare, după a cărui împlinire contractul nu mai poate fi ratificat.</p>		
182	Efectele ratificării	Art.1325 – Ratificarea are efect retroactiv, fără a afecta însă drepturile dobândite de terți între timp.		
183	Transmisivitatea facultății de a ratifica	Art.1326 – Facultatea de a ratifica se transmite moștenitorilor.	Art.1326 – Facultatea de a ratifica se transmite sucesorilor .	- pentru unitate terminologică cu celelalte norme din Cartea a V-a
184	Desființarea a contractului înainte ratificării	Art.1327 – Terțul contractant și cel care a încheiat contractul ca reprezentant pot conveni desființarea contractului cât timp acesta nu a fost ratificat.	<i>Autor: Consiliul Legislativ</i>	
185	Secțiunea a 8-a Cesiunea contractului			
186	Noțiune	Art.1328 – (1) O parte poate să-și substituie un terț în raporturile născute dintr-un contract		

		<p>numai dacă prestațiile nu au fost încă integral executate, iar cealaltă parte consimte la aceasta.</p> <p>(2) Sunt exceptate cazurile anume prevăzute de lege.</p>		
187	Forma cesiunii	<p>Art.1329 – Cesiunea contractului și acceptarea acesteia de către contractantul cedat trebuie încheiate în forma cerută de lege pentru validitatea contractului cedat.</p>		
188	Momentul cesiunii	<p>Art.1330 – (1) Dacă o parte a consimțit în mod anticipat ca partea cealaltă să își poată substitui un terț în raporturile născute din contract, cesiunea produce efecte față de acea parte din momentul în care substituirea îi este notificată ori, după caz, din momentul în care o acceptă.</p> <p>(2) În cazul în care toate elementele contractului rezultă dintr-un înscris în care este cuprinsă clauza „la ordin” sau o altă mențiune echivalentă, girarea înscrisului produce efectul substituirii giratarului în toate drepturile și obligațiile girantului.</p> <p>(3) Dispozițiile în materie de carte</p>	<p>(2) În cazul în care toate elementele contractului rezultă dintr-un înscris în care este cuprinsă clauza „la ordin” sau o altă mențiune echivalentă, dacă prin lege nu se prevede altfel, girarea înscrisului produce efectul substituirii giratarului în toate drepturile și obligațiile girantului.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	

		funciară, precum și dispozițiile referitoare la transferul ori publicitatea anumitor categorii de bunuri mobile rămân aplicabile.		
189	Liberarea cedentului	<p>Art.1331 – (1) Cedentul este liberat de obligațiile sale față de contractantul cedat din momentul în care substituirea își produce efectele față de acesta.</p> <p>(2) În cazul în care a declarat că nu liberează pe cedent, contractantul cedat se poate îndrepta împotriva acestuia atunci când cesionarul nu își execută obligațiile. În acest caz, contractantul cedat trebuie să notifice cedentului neexecutarea obligațiilor de către cesionar în 15 zile de la data neexecutării.</p>		
190	Excepțiile contractantului cedat	<p>Art.1332 – Contractantul cedat poate opune cesionarului toate excepțiile ce rezultă din contract. Contractantul cedat nu poate invoca însă față de cesionar vicii de consimțământ, precum și orice apărări sau excepții născute în raporturile sale cu cedentul, decât dacă și-a rezervat acest drept atunci când a consimțit la substituire.</p>		
191	Obligația de garanție	<p>Art.1333 – (1) Cedentul garantează validitatea contractului.</p> <p>(2) Atunci când cedentul garantează</p>		

		executarea contractului, acesta va fi ținut ca un fideiutor pentru obligațiile contractantului cedat.		
192	Secțiunea a 9-a Încetarea contractului			
193	Cauzele de încetare	Art.1334 – Contractul încetează, în condițiile legii, prin executare, acordul de voințe al părților, denunțare unilaterală, expirarea termenului, îndeplinirea sau, după caz, neîndeplinirea condiției, imposibilitate fortuită de executare, precum și din orice alte cauze prevăzute de lege.		
194	Efectele încetării	Art.1335 – La încetarea contractului părțile sunt liberate de obligațiile asumate. Ele pot fi însă ținute la repararea prejudiciilor cauzate și, după caz, la restituirea, în natură sau prin echivalent, a prestațiilor primite în urma încheierii contractului.		
195	Restituirea prestațiilor	Art.1336 – Restituirea prestațiilor primite se face potrivit art.1646-1659.		
196	Capitolul II			

		Actul juridic unilateral		
		Secțiunea 1		
		Dispoziții generale		
197	Noțiune	Art.1337 – Este unilateral actul juridic care presupune numai manifestarea de voință a autorului său.		
198	Regim juridic	Art.1338 –Dispozițiile privitoare la contracte se aplică în mod corespunzător actelor unilaterale.	Art.1338 In lipsă de prevedere legală sau stipulație contrară, dispozițiile Capitolului I se aplică în mod corespunzător actelor unilaterale. <i>Autor: Consiliul Legislativ</i>	- pentru rigoarea exprimării, trebuie prevăzută posibilitatea autorului de a stipula contrariul
			Art.1338 - Dacă prin lege nu se prevede altfel, dispozițiile legale privitoare la contracte se aplică în mod corespunzător actelor unilaterale. Autor: MJLC	
199	Acte unilaterale supuse comunicării	Art.1339 – (1) Actul unilateral este supus comunicării atunci când constituie, modifică sau stinge un drept al destinatarului și ori de câte ori informarea destinatarului este necesară potrivit naturii actului. (2) Dacă prin lege nu se prevede altfel, comunicarea se poate face în orice modalitate adecvată, după împrejurări. (3) Actul unilateral produce efecte din		

		momentul în care comunicarea ajunge la destinatar, chiar dacă acesta nu a luat cunoștință de aceasta din motive care nu îi sunt imputabile.		
200	Secțiunea a 2-a Actul unilateral ca izvor de obligații			
201	Promisiune a unilaterală	<p>Art.1340 – (1) Promisiunea unilaterală făcută cu intenția de a se obliga independent de acceptare îl leagă numai pe autor.</p> <p>(2) Destinatarul actului poate să refuze dreptul astfel născut.</p> <p>(3) Dacă autorul actului nu a stipulat expres un termen, promisiunea se consideră făcută pentru o anumită durată, potrivit cu natura obligației și cu împrejurările în care a fost asumată.</p>		
202	Promisiune a publică de plată	<p>Art.1341 – (1) Cel care promite în mod public o plată în schimbul executării unei prestații este obligat să facă plata, chiar dacă prestația a fost executată fără a se cunoaște promisiunea.</p> <p>(2) Dacă prestația a fost executată de mai multe persoane împreună, plata se împarte între ele, potrivit contribuției</p>	<p>Promisiunea publică de recompensă</p> <p>Art.1341 – (1) Cel care promite în mod public o recompensă în schimbul executării unei prestații este obligat să facă plata, chiar dacă prestația a fost executată fără a se cunoaște promisiunea.</p> <p>(2) Dacă prestația a fost executată de mai multe persoane împreună, recompensa se împarte între ele, potrivit contribuției fiecăreia</p>	<p>- Se recomandă înlocuirea substantivului „plată” prin „recompensă”, mai propriu în context. Semnalăm că, potrivit art.1482, „Orice plată presupune o datorie”.</p>

		<p>fiecăreia la obținerea rezultatului, iar dacă aceasta nu se poate stabili, plata se împarte în mod egal.</p> <p>(3) Atunci când prestația a fost executată separat de mai multe persoane, plata se cuvine aceleia care a comunicat cea dintâi rezultatul.</p>	<p>la obținerea rezultatului, iar dacă aceasta nu se poate stabili, recompensa se împarte în mod egal.</p> <p>(3) Atunci când prestația a fost executată separat de mai multe persoane, recompensa se cuvine aceleia care a comunicat cea dintâi rezultatul.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	
203	Revocarea promisiunii publice de plată	<p>Art.1342 – (1) Promisiunea poate fi revocată în aceeași formă în care a fost făcută publică sau într-o formă echivalentă.</p> <p>(2) Revocarea nu produce efecte față de cel care, mai înainte de publicarea ei, a executat prestația.</p> <p>(3) Dacă revocarea a fost făcută fără justă cauză, autorul promisiunii datorează o despăgubire echitabilă care nu va putea depăși plata promisă, celor care înainte de publicarea revocării, au făcut cheltuieli în vederea executării prestației. Cu toate acestea, promitentul nu datorează despăgubiri, dacă dovedește că rezultatul cerut nu putea fi obținut.</p> <p>(4) Dreptul la acțiunea în despăgubire se prescrie în termen de un an de la data publicării revocării.</p>	<p>Revocarea promisiunii publice de recompensă</p> <p>(3) Dacă revocarea a fost făcută fără justă cauză, autorul promisiunii datorează o despăgubire echitabilă care nu va putea depăși recompensa promisă, celor care înainte de publicarea revocării, au făcut cheltuieli în vederea executării prestației. Cu toate acestea, promitentul nu datorează despăgubiri, dacă dovedește că rezultatul cerut nu putea fi obținut.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	

204		<p style="text-align: center;">Capitolul III Faptul juridic licit</p> <p style="text-align: center;">Secțiunea 1 Gestiunea de afaceri</p>		
205	Condiții	<p>Art.1343 – (1) Există gestiune de afaceri atunci când, fără să fie obligată, o persoană, numită gerant gestionează în mod voluntar și oportun afacerile altei persoane, numită gerat, care nu cunoaște existența gestiunii sau, cunoscând gestiunea, nu este în măsură să desemneze un mandatar ori să se îngrijească în alt fel de afacerile sale.</p> <p>(2) Cel care, fără să știe, lucrează în interesul altuia nu este ținut de obligațiile ce revin, potrivit legii, gerantului. El este îndreptățit la restituire potrivit regulilor aplicabile îmbogățirii fără justă cauză.</p> <p>(3) Nu există gestiune de afaceri atunci când cel care administrează afacerile unei alte persoane acționează cu intenția de a o gratifica.</p>	<p>Art.1343 – (1) Există gestiune de afaceri atunci când, fără să fie obligată, o persoană, numită gerant, gestionează în mod voluntar și oportun afacerile altei persoane, numită gerat, care nu cunoaște existența gestiunii sau, cunoscând gestiunea, nu este în măsură să desemneze un mandatar ori să se îngrijească în alt fel de afacerile sale.</p> <p>Autor: MJLC.</p>	
206	Obligația de	Art.1344 – Gerantul trebuie să-l înștiințeze		

	înștiințare	pe gerat despre gestiunea începută de îndată ce acest lucru este posibil.		
207	Continuare a gestiunii	Art.1345 – Gestiunea de afaceri obligă pe gerant să continue gestiunea începută până când o poate abandona fără riscul vreunei pierderi sau până când geratul, personal sau prin reprezentant, ori, după caz, moștenitorii acestuia sunt în măsură să o preia.		
208	Continuare a gestiunii de către moștenitorii gerantului	Art.1346 – Moștenitorii gerantului care cunosc gestiunea sunt ținuți să continue afacerile începute de acesta din urmă, în aceleași condiții ca și gerantul.		
209	Diligența datorată de gerant	Art.1347 – (1) Gerantul este dator să se îngrijească de interesele geratului cu diligența pe care un bun proprietar o depune în administrarea bunurilor sale. (2) Când gestiunea a urmărit să-l apere pe gerat de o pagubă iminentă, gerantul nu răspunde decât pentru prejudiciile cauzate geratului cu intenție sau din culpă gravă.		
210	Obligațiile gerantului	Art.1348 – La încetarea gestiunii, gerantul trebuie să dea socoteală geratului și să-i remită acestuia toate bunurile obținute cu ocazia gestiunii.		

211	Actele încheiate de gerant	<p>Art.1349 – (1) Gerantul care acționează în nume propriu este ținut față de terții cu care a contractat, fără a limita dreptul oricăruia dintre aceștia de a se regresa împotriva geratului.</p> <p>(2) Atunci când acționează în numele geratului, gerantul nu este ținut față de terții cu care a contractat decât dacă geratul nu este obligat față de aceștia.</p>		
212	Obligațiile geratului	<p>Art.1350 – (1) Atunci când condițiile gestiunii de afaceri sunt întrunite, chiar dacă rezultatul nu a fost atins, geratul trebuie să ramburseze gerantului cheltuielile necesare, precum și, în limita sporului de valoare, cheltuielile utile făcute de gerant, împreună cu dobânzile din ziua în care au fost efectuate și să-l despăgubească pentru prejudiciul pe care, fără culpa sa, gerantul l-a suferit din cauza gestiunii.</p> <p>(2) Geratul trebuie să execute și obligațiile născute din actele necesare și utile care, în numele ori în beneficiul său, au fost încheiate de gerant.</p> <p>(3) Caracterul necesar sau util al actelor și cheltuielilor se apreciază la momentul la care gerantul le-a făcut.</p> <p>(4) În vederea garantării cheltuielilor</p>	(4) În vederea garantării cheltuielilor	

		necesare, gerantul are dreptul de a cere, în urma unei expertize dispuse pe cale de ordonanță președințială, înscrierea în cartea funciară a unei ipoteci legale, în condițiile legii.	necesare, gerantul are dreptul de a cere instanței , în urma unei expertize dispuse de aceasta cu procedura prevăzută de lege pentru ordonanța președințială, înscrierea în cartea funciară a unei ipoteci legale, în condițiile legii. Autor: MJLC.	
213	Împotrivire a beneficiarului gestiunii	Art.1351 – (1) Cel care începe sau continuă o gestiune, cunoscând sau trebuind să cunoască împotrivirea titularului afacerii, poate cere numai restituirea cheltuielilor necesare. În acest caz, instanța, la cererea titularului afacerii, poate acorda un termen pentru executarea obligației de restituire. (2) De asemenea, cel care ignoră împotrivirea titularului este răspunzător pentru prejudiciile cauzate și prin cea mai ușoară culpă.		
214	Gestiunea inoportună	Art.1352 – Actele și cheltuielile care, fără a fi necesare sau utile, au fost efectuate pe perioada gestiunii îl obligă pe gerat la restituire numai în măsura în care i-au procurat vreun avantaj.		
215	Ratificarea gestiunii	Art.1353 – În privința actelor juridice, gestiunea ratificată produce, de la data când a		

		fost începută, efectele unui mandat.		
216		Secțiunea a 2-a Plata nedatorată		
217	Noțiune	Art.1354 – (1) Cel care plătește fără a datora are dreptul la restituire. (2) Nu este supus restituirii ceea ce s-a plătit cu titlu de liberalitate sau gestiune de afaceri. Se prezumă până la proba contrară că plata s-a făcut cu intenția de a stinge o datorie proprie.		
218	Plata primită cu bună-credință de creditor	Art.1355 – (1) Restituirea nu poate fi dispusă atunci când, în urma plății, cel care a primit-o cu bună-credință a lăsat să se îplinească termenul de prescripție și s-a lipsit, în orice mod, de titlul său de creanță ori a renunțat la garanțiile creanței. (2) În acest caz, cel care a plătit are drept de regres împotriva adevăratului debitor în temeiul subrogației legale în drepturile creditorului plătit.		
219	Restituirea plății făcute de debitor	Art.1356 – Ceea ce debitorul a plătit înainte de împlinirea termenului suspensiv nu se poate restitui decât atunci când plata s-a făcut prin dol sau violență. De asemenea, este	Restituirea plății anticipate <i>Autor: Consiliul Legislativ</i>	- reformularea denumirii marginale, pentru a exprima sintetic conținutul

		supusă restituirii și plata făcută înainte de îndeplinirea condiției suspensive.			articolului
220	Reguli aplicabile restituirii	Art.1357 – Restituirea plății nedatorate se face urmând regulile prevăzute în art.1646-1659.			
221	Secțiunea a 3-a Îmbogățirea fără justă cauză				
222	Condiții	Art.1358 – Cel care s-a îmbogățit fără justă cauză în detrimentul altuia este obligat la restituire, în măsura propriei sale îmbogățiri și în limita pierderii patrimoniale suferite de cealaltă persoană.			
223	Îmbogățire a justificată	Art.1359 – Îmbogățirea este justificată atunci când rezultă: a) din executarea unei obligații valabile; b) din neexercitarea de către cel păgubit a unui drept contra celui îmbogățit; c) dintr-un act îndeplinit de cel păgubit în interesul său personal și exclusiv, pe riscul său ori, după caz, cu intenția de a gratifica.			
224	Condițiile restituirii	Art.1360 – (1) Restituirea nu este datorată decât dacă îmbogățirea subzistă la data			

		<p>sesizării instanței.</p> <p>(2) În raport cu aceeași dată, se apreciază existența și întinderea atât a îmbogățirii, cât și a pierderii patrimoniale.</p> <p>(3) Cu toate acestea, cel care s-a îmbogățit cu rea-credință este obligat la restituire în raport cu data îmbogățirii.</p>		
225	Caracterul subsidiar	<p>Art.1361 – Cererea de restituire nu poate fi admisă, dacă cel prejudiciat are dreptul la o altă acțiune pentru a obține ceea ce îi este datorat.</p>		
226		<p style="text-align: center;">Capitolul IV Răspunderea civilă</p> <p style="text-align: center;">Secțiunea 1 Dispoziții generale</p>		
227	Răspunderea delictuală	<p>Art.1362 – (1) Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane.</p> <p>(2) Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate</p>		

		<p>prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.</p> <p>(3) În cazurile anume prevăzute de lege, o persoană este obligată să repare prejudiciul cauzat de fapta altuia, de lucrurile ori animalele aflate sub paza sa, precum și de ruina edificiului.</p> <p>(4) Răspunderea pentru prejudiciile cauzate de produsele cu defecte se stabilește prin lege specială.</p>		
228	Răspunderea contractuală	<p>Art.1363 – (1) Orice persoană trebuie să-și execute obligațiile pe care le-a contractat.</p> <p>(2) Atunci când, fără justificare, nu își îndeplinește această îndatorire, ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii.</p> <p>(3) Dacă prin lege nu se prevede altfel, nici una dintre părți nu poate înlătura aplicarea regulilor răspunderii contractuale pentru a opta în favoarea altor reguli care i-ar fi mai favorabile.</p>		
229	Secțiunea a 2-a Cauze exoneratoare de răspundere			

230	Forța majoră și cazul fortuit	<p>Art.1364 - (1) Dacă legea nu prevede altfel sau părțile nu convin contrariul, răspunderea este înlăturată atunci când prejudiciul este cauzat de forță majoră, de caz fortuit, de fapta victimei înseși sau de fapta unui terț pentru care cel căruia i se solicită repararea prejudiciului nu este ținut să răspundă.</p> <p>(2) Forța majoră este orice eveniment extern, absolut imprevizibil și absolut invincibil.</p> <p>(3) Cazul fortuit este un eveniment care nu poate fi prevăzut și nici împiedicat de către cel care ar fi fost chemat să răspundă dacă evenimentul nu s-ar fi produs.</p> <p>(4) Fapta victimei înseși și fapta terțului înlătură răspunderea chiar dacă nu au trăsături similare forței majore, însă numai în cazurile în care, potrivit legii sau convenției părților, cazul fortuit este exonerator de răspundere.</p> <p>(5) Dacă, potrivit legii, debitorul este exonerat de răspundere contractuală pentru un caz fortuit, el este, de asemenea, exonerat și în caz de forță majoră.</p>	<p>(2) Forța majoră este orice eveniment extern, absolut imprevizibil, absolut invincibil și inevitabil.</p> <p><i>Autor: deputat Bogdan Ciucă.</i></p>	
231	Exercițiul drepturilor	Art.1365 – Cel care cauzează un prejudiciu	Art.1365 – Cel care cauzează un prejudiciu	- este necesară trimiterea și la

		prin chiar exercițiul drepturilor sale nu este obligat să îl repare, cu excepția cazului în care a săvârșit fapta cu intenția de a-l vătăma pe altul.	prin chiar exercițiul drepturilor sale nu este obligat să îl repare, cu excepția cazului în care a săvârșit fapta cu intenția de a-l vătăma pe altul sau a depășit, cu rea-credință, limitele dreptului său ori scopul în vederea căruia acesta i-a fost recunoscut. <i>Autor: Consiliul Legislativ</i>	abuzul de drept, care este definit la art.14 din proiect
232	Alte cauze de exonerare	Art.1366 – Victima nu poate obține repararea prejudiciului cauzat de persoana care i-a acordat ajutor în mod dezinteresat sau de lucrul, animalul ori edificiul de care s-a folosit cu titlu gratuit, decât dacă dovedește intenția sau culpa gravă a celui care, potrivit legii, ar fi fost chemat să răspundă.		
233	Clauze privind răspunderea	Art.1367 – (1) Nu se poate exclude sau limita, prin convenții sau acte unilaterale, răspunderea pentru prejudiciul material cauzat altuia printr-o faptă săvârșită cu intenție sau din culpă gravă. (2) Sunt valabile clauzele care exclud răspunderea pentru prejudiciile cauzate, printr-o simplă imprudență sau neglijență, bunurilor victimei. (3) Răspunderea pentru prejudiciile cauzate integrității fizice sau psihice ori sănătății nu poate fi înlăturată ori diminuată		

		<p>decât în condițiile legii.</p> <p>(4) Declarația de acceptare a riscului producerii unui prejudiciu nu valorează, singură, renunțarea victimei la dreptul de a obține plata despăgubirilor.</p>	<p>(4) Declarația de acceptare a riscului producerii unui prejudiciu nu constituie, prin ea însăși, renunțarea victimei la dreptul de a obține plata despăgubirilor.</p> <p>Autor: deputat Bogdan Ciucă.</p>	
234	Anunțuri privitoare la răspundere	<p>Art.1368 – Un anunț care exclude sau limitează răspunderea contractuală, indiferent dacă este adus ori nu la cunoștința publicului, nu are niciun efect decât dacă acela care îl invocă face dovada că cel prejudiciat cunoștea existența anunțului la momentul încheierii contractului.</p> <p>(2) Printr-un anunț nu poate fi exclusă sau limitată răspunderea delictuală pentru prejudiciile cauzate victimei. Un asemenea anunț poate avea însă valoarea semnalării unui pericol, fiind aplicabile, după împrejurări, dispozițiile art.1383 alin.(1).</p>	<p>(1) Un anunț care excluce parțial sau limitează răspunderea contractuală, indiferent dacă este adus ori nu la cunoștința publicului, nu are niciun efect decât dacă acela care îl invocă face dovada că cel prejudiciat cunoștea existența anunțului la momentul încheierii contractului.</p> <p>Autor: UNJR</p>	<p>Excluderea în întregime a răspunderii în materie contractuală printr-un simplu anunț nu poate fi primită, echivalând fie cu o condiție pur potestativă din partea debitorului, fie cu o clauză unilaterală de dezicere.</p>
235	<p>Secțiunea a 3-a</p> <p>Răspunderea pentru fapta proprie</p>			
236	Condițiile răspunderii	<p>Art.1369 – (1) Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu intenție sau din culpă, este obligat să îl repare.</p>	<p>La art. 1369, după alineatul 1, se introduce un nou alineat alin 1¹) cu următorul cuprins:</p> <p>(1¹) Când cel care răspunde pentru fapta</p>	<p>➤ Statul comitent prezumat vinovat <i>juris et de jure</i> nu se află în aceeași situație cu cel vinovat, în ultimă</p>

		(2) Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.	<p>altuia este statul, Ministerul Finanțelor Publice sau administratorul statului se vor întoarce în mod obligatoriu, pe cale judiciară, împotriva aceluia care a cauzat prejudiciul.</p> <p>Autor: Deputat PNL Pavel Horj</p>	<p>analiză nu este decât asigurator al părții păgubite, repararea prejudiciului nu este decât o cauțiune a întregii societăți (taxele și impozitele de la buget), după care sarcina reparațiunii trebuie să revină în întregime prepusului care, prin fapta sa ilicită și culpabilă a cauzat prejudiciului. 10% din acțiunile în instanță de la CEDO sunt împotriva României.</p>
237	<p>Criteriai particulare de apreciere a culpei</p>	<p>Art.1370 - Pentru aprecierea culpei, se va ține seama de împrejurările în care s-a produs prejudiciul străine de persoana autorului faptei, precum și, dacă este cazul, de faptul că prejudiciul a fost cauzat de un profesionist în exercițiul activității sale.</p>		
238	<p>Repararea prejudiciului constând în vătămarea unui interes</p>	<p>Art.1371 – Autorul faptei ilicite este obligat să repare prejudiciul cauzat și când acesta este urmare a atingerii aduse unui interes al altuia, dacă interesul este legitim, serios și, prin felul în care se manifestă, creează aparența unui drept subiectiv.</p>		

239	Legitima apărare	<p>Art.1372 – (1) Nu datorează despăgubire cel care, fiind în legitimă apărare, a cauzat agresorului un prejudiciu.</p> <p>(2) Cu toate acestea, va putea fi obligat la plata unei indemnizații adecvate și echitabile cel care, din cauza tulburării sau temerii, a depășit limitele unei apărări proporționale cu gravitatea pericolului și cu împrejurările în care s-a produs atacul.</p>	<p>(2) Se elimină.</p> <p><i>Autori: senator Iulian Urban și deputat Liana Dumitrescu.</i></p> <p>(2) Cu toate acestea, va putea fi obligat la plata unei indemnizații adecvate și echitabile cel care a depășit limitele unei apărări proporționale cu gravitatea pericolului și cu împrejurările în care s-a produs atacul.</p> <p><i>Autor: deputat Bogdan Ciucă.</i></p>	<p>Aici s-au oprit dezbaterile 22 aprilie 2009, ora 19.50</p> <p>Propunem eliminarea alin. 2 al art. 1372 Cod Civil pentru următoarele considerente:</p> <p>- in formularea initiala, textul de lege ofera posibilitatea agresorului de a se indrepta impotriva victimei pentru ca aceasta din urma sa fie obligata la plata unei indemnizatii adecvate si echitabile; (spre exemplificare luam in calcul ipoteza in care un individ care ataca o femeie pe strada, cu intentia sa o jefuiasca sau chiar violeze, ca aceasta, daca se apara si il impinge pe infractorul de 100 de kilograme, iar acesta cade in vitrina unui magazin si se alege cu vatamari, sa fie actionata in judecata);</p> <p>- agresorul trebuie sa isi asume raspunderea faptelor sale, iar atunci cand se decide sa atace o persoana, trebuie sa isi asume consecintele;</p>
-----	---------------------	---	--	---

				<p>oricare ar fi acestea;</p> <p>- este inacceptabil sa existe legi care sa permita agresorilor sa actioneze in justitie victimele in scopul obtinerii de despagubiri;</p>
240	Starea de necesitate	<p>Art.1373 – Cel care, aflat în stare de necesitate, a distrus sau a deteriorat bunurile altuia pentru a se apăra pe sine ori bunurile proprii de un prejudiciu sau pericol iminent este obligat să repare prejudiciul cauzat, potrivit regulilor aplicabile îmbogățirii fără justă cauză.</p>	<p>Art.1373 – Cel care, aflat în stare de necesitate, a distrus sau a deteriorat bunurile altuia pentru a se apăra pe sine ori bunurile proprii de un prejudiciu sau pericol iminent este obligat să repare prejudiciul efectiv cauzat.</p> <p>Autor: UNJR</p>	<p>Repararea prejudiciului potrivit regulilor aplicabile imbogatirii fara justa cauza este inechitabila.Astfel, potrivit <u>art.1358</u> – Cel care s-a îmbogățit fără justă cauză în detrimentul altuia este obligat la restituire, în măsura propriei sale îmbogățiri și în limita pierderii patrimoniale suferite de cealaltă persoană.Ca atare, cuantumul prejudiciului suferă o dubla limitare:imbogățirea celui aflat in stare de necesitate si insaracirea celui ale carui bunuri au fost distruse, ceea ce</p>

				<p>inseamna ca, in cazul in care valoarea bunului salvat este una nepatrimoniala sau mai mica decat cea a bunului distrus, riscul starii de necesitate este suportat de tert, solutie totlamente injusta si nejustificata. In consecinta, limita despagubirii ar trebui stabilita la prejudiciul efectiv suferit.</p>
241	Obligația tertului de reparare a prejudiciului	<p>Art.1374 – Dacă, în cazurile prevăzute de art.1372 alin.(2) și art.1373, fapta păgubitoare a fost săvârșită în interesul unei terțe persoane, cel prejudiciat se va îndrepta împotriva acesteia în temeiul îmbogățirii fără justă cauză.</p>	<p>Art. 1374 – Se elimină.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban</i></p>	<p>Propunem eliminarea art. 1374, în condițiile în care în cuprinsul acestuia se face trimitere la alin. (2) al Art. 1372, precum și pentru considerentele expuse mai sus;</p>
242	Divulgarea secretului comercial	<p>Art.1375 – O persoană se poate exonera de răspundere pentru prejudiciul cauzat prin divulgarea secretului comercial dovedind că divulgarea a fost impusă de împrejurări grave ce priveau sănătatea sau siguranța publică.</p>		
243	Îndeplini-	<p>Art.1376 – Îndeplinirea unei activități impuse</p>		

	rea unei activități impuse ori permise de lege	ori permise de lege sau ordinul superiorului nu îl exonerează de răspundere pe cel care putea să își dea seama de caracterul ilicit al faptei sale săvârșite în asemenea împrejurări.		
244	Efectele hotărârii penale	Art.1377 – Instanța civilă nu este legată de dispozițiile legii penale și nici de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite.	Art.1377 – Instanța civilă nu este legată de dispozițiile legii penale și nici de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite, cu excepția cazului în care condițiile angajării răspunderii penale sunt identice cu cele ale răspunderii civile. Autor: UNJR	Aceasta modalitate de formulare poate conduce la încălcarea principiului autorității de lucru judecat, lasand lipsita de efecte in materie civila o hotarare penala prin care se constata, de exemplu, ca fapta nu a fost savarsita de o anumita persoana sau ca aceasta se afla in legitima aparare(definita in mod identic in materie civila si penala).La fel, in cazurile in care existenta unui prejudiciu constituie element constitutiv al infractiunii, iar acitarea este pronuntata tocmai pentru lipsa

				acestui.
245	Răspunder ea minorului și a celui pus sub interdicție judecătorească	<p>Art.1378 – (1) Minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani sau persoana pusă sub interdicție judecătorească nu răspunde de prejudiciul cauzat, dacă nu se dovedește discernământul său la data săvârșirii faptei.</p> <p>(2) Minorul care a împlinit vârsta de 14 ani răspunde de prejudiciul cauzat, în afară de cazul în care dovedește că a fost lipsit de discernământ la data săvârșirii faptei.</p>		
246	Răspunder ea altor persoane lipsite de discernământ	<p>Art.1379 – (1) Cel care a cauzat un prejudiciu nu este răspunzător dacă în momentul în care a săvârșit fapta păgubitoare era într-o stare, chiar vremelnică, de tulburare a minții care l-a pus în neputință de a-și da seama de urmările faptei sale.</p> <p>(2) Cu toate acestea, cel care a cauzat prejudiciul este răspunzător, dacă starea vremelnică de tulburare a minții a fost provocată de el însuși, prin beția produsă de alcool, de stupefiante sau de alte substanțe.</p>		
247	Obligația subsidiară de indemnizare a victimei	<p>Art.1380 – (1) Lipsa discernământului nu îl scutește pe autorul prejudiciului de plata unei indemnizații către victimă ori de câte ori nu poate fi angajată răspunderea persoanei care avea, potrivit legii, îndatorirea de a-l</p>		

		<p>supraveghea.</p> <p>(2) Indemnizația va fi stabilită într-un cuantum echitabil, ținându-se seama de starea patrimonială a părților.</p>		
248	Răspunder ea altor persoane	<p>Art.1381 – (1) Cel care l-a îndemnat sau l-a determinat pe altul să cauzeze un prejudiciu, l-a ajutat în orice fel să-l pricinuiască sau, cu bună știință, a tăinuit bunuri ce proveneau dintr-o faptă ilicită ori a tras foloase din prejudicierea altuia, răspunde solidar cu autorul faptei.</p> <p>(2) Dispozițiile alin.(1) se aplică și în privința celui care, în orice fel, a împiedicat ori a întârziat chemarea în judecată a autorului faptei ilicite.</p>		
249	Imposibilitatea de individualizare a autorului faptei ilicite	<p>Art.1382 – Dacă prejudiciul a fost cauzat prin acțiunea simultană sau succesivă a mai multor persoane, fără să se poată stabili că a fost cauzat sau, după caz, că nu putea fi cauzat prin fapta vreuneia dintre ele, toate aceste persoane vor răspunde solidar față de victimă.</p>		
250	Culpa comună. Concursul cu forța majoră	<p>Art.1383 – (1) În cazul în care victima a contribuit cu intenție sau din culpă la cauzarea ori la mărirea prejudiciului sau nu le-a evitat, în tot sau în parte, deși putea să o</p>		

		<p>facă, cel chemat să răspundă va fi ținut numai pentru partea de prejudiciu pe care a pricinuit-o.</p> <p>(2) Dispozițiile alin.(1) se aplică și în cazul în care la cauzarea prejudiciului au contribuit atât fapta săvârșită de autor, cu intenție sau din culpă, cât și forța majoră, cazul fortuit ori fapta terțului pentru care autorul nu este obligat să răspundă.</p>		
251	<p>Secțiunea a 4-a Răspunderea pentru fapta altuia</p>			
252	<p>Răspunderea pentru fapta minorului sau a celui pus sub interdicție</p>	<p>Art.1384 – (1) Cel care, în temeiul legii sau al contractului, este obligat să supravegheze un minor sau o persoană pusă sub interdicție, răspunde de prejudiciul cauzat altuia de aceste din urmă persoane.</p> <p>(2) Răspunderea subzistă chiar în cazul când făptuitorul, fiind lipsit de discernământ, nu răspunde pentru fapta proprie.</p> <p>(3) Cel obligat la supraveghere este exonerat de răspundere numai dacă dovedește că nu a putut împiedica fapta prejudiciabilă. În cazul părinților, dovada se consideră a</p>	<p>Art.1384 – (1) Cel care în temeiul legii, al unui contract ori al unei hotărâri judecătorești este obligat să supravegheze un minor sau o persoană pusă sub interdicție răspunde de prejudiciul cauzat altuia de către aceste din urmă persoane”.</p> <p style="text-align: center;"><i>Autor: CSM</i></p> <p>(3) Cel obligat la supraveghere este exonerat de răspundere numai dacă dovedește că nu a putut împiedica fapta prejudiciabilă.</p>	<p>Pentru a asigura o protecție reală a victimei.</p>

		<p>fi făcută numai dacă ei probează că fapta copilului nu se datorează modului necorespunzător în care și-au îndeplinit obligațiile de a asigura creșterea, educarea, învățătura și pregătirea sa profesională.</p>	Autor: MJLC	
253	Răspunderea comitenților pentru prepuși	<p>Art.1385 – (1) Comitentul este obligat să repare prejudiciul cauzat de prepușii săi ori de câte ori fapta săvârșită de aceștia are legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate.</p> <p>(2) Este comitent cel care, în virtutea unui contract sau în puterea legii, exercită direcția, supravegherea și controlul asupra celui care îndeplinește anumite funcții sau însărcinări în interesul său ori al altuia.</p> <p>(3) Comitentul nu răspunde dacă dovedește că victima cunoștea sau, după împrejurări, putea să cunoască, la data săvârșirii faptei prejudiciabile, că prepusul a acționat fără nicio legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate.</p>		
254	Corelația formelor de răspundere pentru fapta altei persoane	<p>Art.1386 – (1) Părinții nu răspund dacă fac dovada că sunt îndeplinite cerințele răspunderii persoanei care avea obligația de supraveghere a minorului.</p> <p>(2) Nicio altă persoană, în afara</p>		

		comitentului, nu răspunde pentru fapta prejudiciabilă săvârșită de minorul care avea calitatea de prepus. Cu toate acestea, în cazul în care comitentul este părintele minorului care a săvârșit fapta ilicită, victima are dreptul de a opta asupra temeiului răspunderii.		
255	Secțiunea a 5-a Răspunderea pentru prejudiciul cauzat de animale sau de lucruri			
256	Răspunderea pentru prejudiciile cauzate de animale	Art.1387 – Proprietarul unui animal sau cel care se servește de el răspunde, independent de orice culpă, de prejudiciul cauzat de animal, chiar dacă acesta a scăpat de sub paza sa.	Art.1387 – Proprietarul unui animal sau cel care se servește de el răspunde, independent de orice culpă, de prejudiciul cauzat de animal, chiar dacă acesta a scăpat de sub paza sa, (în condițiile în care aceasta nu poate fi imputată proprietarului). (2) Dispozițiile art. 1364 se aplică corespunzător. Se va formula un alin. 2 de MJLC (2) Proprietarul unui animal va raspunde pentru fapta acestuia, afară de cazurile în care, persoana prejudiciată de animal, nu a atentat la viața, siguranța sau integritatea corporală a proprietarului, încalcând sau violând, ori	Propunem introducerea alin. (2) la Art. 1387 Cod Civil cu intentia de a evita situatia in care eventuali agresori ce patrund fara drept pe o proprietate atentand la viata, siguranta sau integritatea corporala a proprietarului sau la bunurile acestuia (patrunzand fara drept, ori prin efracție, in locuinta, curtea, dependintele sau masina proprietarului animalului), s-ar putea indrepta impotriva proprietarului

			<p>patrunzând fără drept, ori prin efracție, în locuința, curtea, dependințele sau mașina proprietarului animalului, care a reacționat, aparându-și stăpânul sau proprietatea acestuia.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban</i></p>	<p>animalului cu intenția a cere daune pentru prejudiciul cauzat de animal, invocându-și propria turpitudine.</p>
257	Răspunder ea pentru prejudiciile cauzate de lucruri	<p>Art.1388 – (1) Oricine este obligat să repare, independent de orice culpă, prejudiciul cauzat de lucrul aflat sub paza sa.</p> <p>(2) Dispozițiile alin.(1) sunt aplicabile și în cazul coliziunii unor vehicule sau în alte cazuri similare. Cu toate acestea, în astfel de cazuri, sarcina reparării tuturor prejudiciilor va reveni numai celui a cărui faptă culpabilă întrunește, față de ceilalți, condițiile forței majore.</p>		
258	Noțiunea de pază	<p>Art.1389 – În înțelesul art.1387 și 1388, are paza animalului sau a lucrului proprietarul sau cel care, în temeiul unei dispoziții legale sau al unui contract ori chiar numai în fapt, exercită controlul și supravegherea asupra animalului sau a lucrului și se servește de acesta în interes propriu.</p>		
259	Răspunder ea pentru ruina	<p>Art.1390 – Proprietarul unui edificiu sau al unei construcții de orice fel este obligat să</p>	<p>Art.1390 – Proprietarul unui edificiu sau al unei construcții de orice fel este obligat să</p>	

	edificiului	repare prejudiciul cauzat prin ruina lor ori prin desprinderea unor părți din ele, dacă acestea au fost cauzate de lipsa întreținerii sau de un viciu de construcție.	repare prejudiciul cauzat prin ruina lor ori prin desprinderea unor părți din ele, dacă acestea au fost cauzate de lipsa întreținerii sau de un viciu de construcție, afară de cazul în care prejudiciul este cauza prin fapta victimei. Autor: senator Iulian Urban. Se va folosi formularea de la art. 1387 alin. 2 de MJLC și 1368 alin. (2)	
260	Alte cazuri de răspundere	Art.1391 – (1) Cel care ocupă un imobil, chiar fără niciun titlu, răspunde pentru prejudiciul cauzat prin căderea sau aruncarea din imobil a unui lucru. (2) Dacă, în cazul prevăzut la alin.(1), sunt îndeplinite și condițiile răspunderii pentru prejudiciile cauzate de lucruri, victima are un drept de opțiune în vederea reparării prejudiciului.	(2) Dacă, în cazul prevăzut la alin.(1), sunt îndeplinite și condițiile răspunderii pentru prejudiciile cauzate de lucruri, victima are un drept de opțiune în vederea reparării prejudiciului. În acest caz, cel ce ocupă imobilul are drept de regres împotriva proprietarului pentru prejudiciul reparat. Autor : UNJR	Alin. 2 trebuie completat cu dreptul de regres al al celui ce ocupa imobilul impotriva proprietarului.
261	Cauze de exonerare	Art.1392 – În cazurile prevăzute de art.1387, 1388, 1390 și 1391, nu există obligația de reparare a prejudiciului, atunci când acesta este urmarea unui caz de forță majoră.		

262	Secțiunea a 6-a Repararea prejudiciului în cazul răspunderii delictuale		
263	Obiectul reparației	<p>Art.1393 – (1) Orice prejudiciu dă dreptul la reparație.</p> <p>(2) Dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat.</p> <p>(3) Dreptului la reparație îi sunt aplicabile, de la data nașterii sale, toate dispozițiile legale privind executarea, transmisiunea, transformarea și stingerea obligațiilor.</p>	
264	Răspunderea solidară	<p>Art.1394 – Cei care răspund pentru o faptă prejudiciabilă sunt ținuti solidar la reparație față de cel prejudiciat.</p>	
265	Raporturile între debitori	<p>Art.1395 - Între cei care răspund solidar, sarcina reparației se împarte proporțional în măsura în care fiecare a participat la cauzarea prejudiciului ori potrivit cu intenția sau cu gravitatea culpei fiecăruia, dacă această participare nu poate fi stabilită. În cazul în care nici astfel nu se poate împărți sarcina reparației, fiecare va contribui în mod egal la repararea prejudiciului.</p>	
266	Dreptul de regres	<p>Art.1396 – (1) Cel care răspunde pentru fapta altuia se poate întoarce împotriva aceluia care a cauzat prejudiciul, cu excepția cazului în</p>	

		<p>care acesta din urmă nu este răspunzător pentru prejudiciul cauzat.</p> <p>(2) Dacă prejudiciul a fost cauzat de mai multe persoane, cel care, fiind răspunzător pentru fapta uneia dintre ele, a plătit despăgubirea se poate întoarce și împotriva celorlalte persoane care au contribuit la cauzarea prejudiciului sau, dacă va fi cazul, împotriva celor care răspund pentru acestea. În toate cazurile, regresul va fi limitat la ceea ce depășește partea ce revine persoanei pentru care se răspunde și nu poate depăși partea din despăgubire ce revine fiecăreia dintre persoanele împotriva cărora se exercită regresul.</p> <p>(3) În toate cazurile, cel care exercită regresul nu poate recupera partea din despăgubire care corespunde propriei sale contribuții la cauzarea prejudiciului.</p>		
267	Întindere a reparației	<p>Art.1397 – (1) Prejudiciul se repară integral, dacă prin lege nu se prevede altfel.</p> <p>(2) Se vor putea acorda despăgubiri și pentru un prejudiciu viitor dacă producerea lui este neîndoielnică.</p> <p>(3) Despăgubirea trebuie să cuprindă pierderea suferită de cel prejudiciat, câștigul pe care în condiții obișnuite el ar fi putut să-l realizeze și de care a fost lipsit, precum și</p>		

		<p>cheltuielile pe care le-a făcut pentru evitarea sau limitarea prejudiciului.</p> <p>(4) Cu toate acestea, dacă fapta ilicită a determinat și pierderea șansei de a obține un avantaj, reparația va fi proporțională cu probabilitatea obținerii avantajului, ținând cont de împrejurări și de situația concretă a victimei.</p>		
268	Formele reparării	<p>Art.1398 – (1) Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare, iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă victima nu este interesată de reparația în natură, prin plata unei despăgubiri, stabilite prin acordul părților sau, în lipsă, prin hotărâre judecătorească.</p> <p>(2) La stabilirea despăgubirii se va avea în vedere, dacă prin lege nu se prevede altfel, data producerii prejudiciului.</p> <p>(3) Dacă prejudiciul are un caracter de continuitate, despăgubirea se acordă sub formă de prestații periodice.</p> <p>(4) În cazul prejudiciului viitor, despăgubirea, indiferent de forma în care s-a acordat, va putea fi sporită, redusă sau suprimată, dacă, după stabilirea ei, prejudiciul s-a mărit, s-a micșorat ori a încetat.</p>	<p>Formele reparației</p> <p><i>Autor:</i> <i>Consiliul Legislativ</i></p>	<p>- înlocuirea denumirii marginale „formele reparării” prin „formele reparației”, pentru unitate terminologică cu art.1393 și art.1397.</p>

269	Vătămare a integrității corporale sau a sănătății	<p>Art.1399 - (1) În caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății unei persoane, despăgubirea trebuie să cuprindă, în condițiile art.1400 și 1401, după caz, echivalentul câștigului din muncă de care cel păgubit a fost lipsit sau pe care este împiedicat să-l dobândească, prin efectul pierderii sau reducerii capacității sale de muncă. În afară de aceasta, despăgubirea trebuie să acopere cheltuielile de îngrijire medicală și, dacă va fi cazul, cheltuielile determinate de sporirea nevoilor de viață ale celui păgubit, precum și orice alte prejudicii materiale.</p> <p>(2) Despăgubirea pentru pierderea sau nerealizarea câștigului din muncă se acordă, ținându-se seama și de sporirea nevoilor de viață ale celui prejudiciat, sub forma de prestații bănești periodice. La cererea victimei, instanța va putea acorda despăgubirea, pentru motive temeinice, sub forma unei sume globale.</p> <p>(3) În toate cazurile, instanța va putea acorda celui păgubit o despăgubire provizorie pentru acoperirea nevoilor urgente.</p>		
270	Stabilirea pierderii și a	<p>Art.1400 - (1) Despăgubirea pentru pierderea sau nerealizarea câștigului din muncă se va</p>	<p>Art.1400 - (1) Despăgubirea pentru pierderea sau nerealizarea câștigului din muncă se va</p>	

	<p>nerealizării câștigului din muncă</p>	<p>stabili pe baza venitului mediu lunar net din muncă al celui păgubit din ultimul an înainte de pierderea sau reducerea capacității sale de muncă ori, în lipsă, pe baza venitului lunar net pe care l-ar fi putut realiza, ținându-se seama de calificarea profesională pe care o avea sau ar fi avut-o la terminarea pregătirii pe care era în curs să o primească.</p> <p>(2) Dacă cel păgubit nu avea o calificare profesională și nici nu era în curs să o primească, despăgubirea se va stabili pe baza salariului minim net pe economie.</p>	<p>stabili pe baza venitului mediu lunar net din muncă al celui păgubit din ultimul an înainte de pierderea sau reducerea capacității sale de muncă ori, în lipsă, pe baza venitului lunar net pe care l-ar fi putut realiza, ținându-se seama de calificarea profesională pe care o avea sau ar fi avut-o la terminarea pregătirii pe care era în curs să o primească.Dispozițiile art. 1397 alin. (2) rămân aplicabile, în funcție de circumstanțe.</p> <p>Autor: senator Iulian Urban.</p> <p>Dacă se face dovada unor venituri certe.....</p> <p>Autor: MJLC</p> <p>Se va formula de către MJLC la propunerea domnului Iulian Urban teza a doua de la alin. (1)</p>	
271	<p>Vătămare a minorului</p>	<p>Art.1401 – (1) Dacă cel care a suferit vătămarea integrității corporale sau a sănătății este un minor, despăgubirea stabilită potrivit prevederilor art.1400 alin.(1) va fi datorată de la data când, în mod normal, minorul și-ar fi</p>	<p>Se va formula de către MJLC</p>	

		<p>terminat pregătirea profesională ce primea.</p> <p>(2) Până la acea dată, dacă minorul avea un câștig la momentul vătămării, despăgubirea se va stabili pe baza câștigului de care a fost lipsit, iar dacă nu avea un câștig, potrivit dispozițiilor art.1400 alin.(2). Această din urmă despăgubire va fi datorată de la data când minorul a împlinit vârsta prevăzută de lege pentru a putea fi parte într-un raport de muncă.</p>		
272	<p>Persoana îndreptățită la despăgubire în caz de deces</p>	<p>Art.1402 - (1) Despăgubirea pentru prejudiciile cauzate prin decesul unei persoane se cuvine numai celor îndreptățiți, potrivit legii, la întreținere din partea celui decedat.</p> <p>(2) Cu toate acestea, instanța, ținând seama de împrejurări, poate acorda despăgubire și celui căruia victima, fără a fi obligată de lege, îi presta întreținere în mod curent.</p> <p>(3) La stabilirea despăgubirii se va ține seama de nevoile celui păgubit, precum și de veniturile pe care, în mod normal, cel decedat le-ar fi avut pe timpul pentru care s-a acordat despăgubirea. Dispozițiile art.1399-1401 se aplică în mod corespunzător.</p>		

273	Reparare a prejudiciului nepatrimonial	<p>Art.1403 – (1) În caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății, poate fi acordată și o despăgubire pentru restrângerea posibilităților de viață familială și socială.</p> <p>(2) Instanța judecătorească va putea, de asemenea, să acorde despăgubiri ascendenților, descendenților, fraților, surorilor și soțului, pentru durerea încercată prin moartea victimei, precum și oricărei alte persoane care, la rândul ei, ar putea dovedi existența unui asemenea prejudiciu.</p> <p>(3) Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor inerente personalității oricărui subiect de drept va putea fi cedat numai în cazul când a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă.</p> <p>(4) Dreptul la despăgubire, recunoscut potrivit dispozițiilor prezentului articol, nu trece la moștenitori. Aceștia îl pot, însă, exercita, dacă acțiunea a fost pornită de defunct.</p> <p>(5) Dispozițiile art.263-273 rămân aplicabile.</p>		
274	Cheltuieli de îngrijire a	<p>Art.1404 – Cel care a făcut cheltuieli pentru îngrijirea sănătății victimei sau, în caz de deces a acesteia, pentru înmormântare, are</p>		

	<p>sănătății. Cheltuieli de înmormântare</p>	<p>dreptul la înapoierea lor de la cel care răspunde pentru fapta ce a prilejuit aceste cheltuieli.</p>		
<p>275</p>	<p>Despăgubirea în raport cu ajutorul și pensia</p>	<p>Art.1405 – (1) Dacă persoanei a cărei integritate corporală sau sănătate a fost vătămată sau, în caz de moarte a acesteia, moștenitorilor li s-a recunoscut, în cadrul asigurărilor sociale, dreptul la un ajutor sau la o pensie, reparația este datorată numai în măsura în care paguba suferită prin vătămare sau moarte depășește ajutorul ori pensia.</p> <p>(2) Cât timp ajutorul sau pensia nu a fost efectiv acordată sau, după caz, refuzată celui păgubit, instanța nu îl poate obliga pe cel chemat să răspundă decât la o despăgubire provizorie, în condițiile dispozițiilor art.1399 alin.(3).</p>	<p>Art.1405 – (1) Dacă în cadrul asigurărilor sociale s-a recunoscut dreptul la un ajutor sau la o pensie, reparația este datorată numai în măsura în care paguba suferită prin vătămare sau moarte depășește ajutorul ori pensia.</p> <p><i>Autor: MJLC și senator Adrian Țuțuianu</i></p> <p>Art.1405 – (1) Dacă persoanei decedate sau persoanei a cărei integritate corporală ori sănătate a fost vătămată sau moștenitorilor acesteia, li s-a recunoscut, în cadrul sistemului public de pensii, dreptul la un ajutor sau la o pensie, reparația este datorată numai în măsura în care paguba suferită prin vătămare sau moarte depășește ajutorul ori pensia.</p> <p><i>Autor: CL</i></p>	

276	Prorogarea termenului prescripției	Art.1406 – În toate cazurile în care despăgubirea derivă dintr-un fapt supus de legea penală unei prescripții mai lungi decât cea civilă, termenul de prescripție a răspunderii penale se aplică și dreptului la acțiunea în răspundere civilă.		
277	Suspendare a prescripției	Art.1407 – Prescripția dreptului la acțiune cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin vătămarea integrității corporale sau a sănătății ori prin decesul unei persoane, este suspendată până la stabilirea pensiei sau a ajutoarelor ce s-ar cuveni, în cadrul asigurărilor sociale, celui îndreptățit la reparație.	Art.1407 – Prescripția dreptului la acțiune cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin vătămarea integrității corporale sau a sănătății ori prin decesul unei persoane, este suspendată până la stabilirea pensiei sau a ajutoarelor ce s-ar cuveni, în cadrul asigurărilor sociale, celui îndreptățit la reparație. Pentru verificarea legii speciale de către MJLC	